

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

693.1

Մ-37

ՄԱՐՈՋՈՎ, ՅԵՎ, ՄԿՐՉԱՆՑ

**ԻՆՉ ՊԵՏՔ Ե ԻՄԱՆԱ
ՀՈՂԱՓՈՐԸ**

Թարգմ. Խ. ՈՀԱՆՉԱՆՑԱՆ

Տ Զ Բ Ա Տ

1 9 3 1

Բ

Բ Ն

25 SEP 2010

ԻՌՃ. ԻՏՃ. ՄԱՐԿՉՈՎ. ՃԵՎ. ՄԿԻՉԱՆՆԵ

693.1

Մ. 37

W

**ԻՆՉ ՊԵՏՔ Ե ԻՄԱՆԱ
ՀՈՂԱՓՈՐԸ**

Քարգւ. Ռ. ՈՂԱՆՉԱՆՆԵԱՆ

14249.54857

ՊԵՏԱԿԱՆ

1931

ՊԵՏԱԿԱՆ

04 JUL 2013

28.549

ՀՐԱՏԱՐԱ ԶՈՒԹՅՈՒՆՆԵՑ

Ներկա գրքույիը նշանակված և հողափոր բան-
վորների համար, Հավ հողափոր դասնայու համար
բավական չե յուրացնել հողափորի գործիքների հետ
վարդիլու յնդանակի: Հողափորը պետք և լավ ճանա-
չի դեմնի տեսակները, կարողանա ընտրել համապա-
տասխան գործիք, հասկանա, թե ինչպես պետք է կազ-
մակերպել աշխատանքը, և յուրացնի մի շարք այլ գի-
տելիքներ: Առանձնապես կարևոր և, վոր բանվորը
կարողանա հաշվել, թե ինչքան նյութ և ժամանակ և
պահանջվում այս կամ այն աշխատանքը կատարելու
համար:

Հետևապես, վորքան այդ վերաբերում և հողային
աշխատանքներին, հողափորը պետք է ծանոթ լինի Քանո-
բուշի նոր կանոնագրության հետ— արտադրական շի-
նարարական նորմաների ժողովածույի հետ, վոր հրա-
տարակված և Աշխատանքի և Պաշտպանութեան Խոր-
հրդի Շինարարական Հանձնաժողովի կողմից:

Ընթերցողն այդ բոլորը կզտնի այս գրքույի
մեջ:

Գրքույիը լավ հասկանալու համար ընթերցողը
պետք է ծանոթանա նաև

- ա) Չափերի կրճատ նշանակումների
- բ) Շրջանի և շրջանագծի
- գ) Չանազան պատկերների և մարմինների
- դ) անկյունների և նրանց չափումների
- ե) տոկոսների
- զ) Բարեխառնութեան և նրա չափման հետ:

Այս վերջին տեղեկութուններն ընթերցողը կը
դանի գրքույի վերջի հավելվածում:

1. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳԱՂԱՓԱՐ ՀՈՂԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Հողափորը բազմատեսակ աշխատանքներ է կատարում: Նրանցից ամենակարևորը— դա գրունար փորելն է, նրա տեղափոխելը մինչև թափելու տեղը և չարթացնելը:

Հողը փորում են յերկու նպատակով

1) վորպեսզի գետնի մեջ վորոշ ձևի, վորոշ չափերի փոս գոյացնեն, կամ

2. Հող հանեն վորևե լիքը կառուցելու համար: Այդպիսի փոսերի մեջ գնում են կամ շինքերի ֆունդամենտը, կամ շրանցքի խողովակներ և կամ նրանց ծառայում են վորպես առու: Փորած գրունար տանում են վորևե մոտիկ տեղ փռում, հարթացնում են, կամ բոլորովին հեռացնում են աշխատանքի վայրից:

Լիրքերը շինում են, գլխավորապես, ճանապարհների կամ լեռկաթուղիների չերեսքի համար: Այն դեպքում հարկավոր հողը բերում են ուրիշ տեղից ձառնապարհի չերեսք պատրաստելու համար: Այն փորը, վոր գոյանում է հողը վերցնելուց, կոչվում է տեղեկ:

Հողը հարթացնում են այն նպատակով, վոր ըստ անհրաժեշտության հարթ մակերևույթ (ուղղում ցանում են փոսերը):

Այս վերջին աշխատանքը կոչվում է պլանիրովկա, վորի ժամանակ յերբեմն շարգում են կոշտերը և տոփանում են:

Հողային աշխատանքները պատկանում են կողմ աշխատանքների թվին:

Փորձված հողափորն աշխատում է արագ, համեմատաբար քիչ եներգիտ յե ծախսում, բայց մեծ արդյունք է ցույց տալիս: Բացի դրանից, լավ հողափորը պետք է կարողանա իրեն պահպանել զժրախտ գեպքերից: Բայց հնուս հողափոր դառնալու համար պետք է ունենալ գործնական ճարտարութուն և մի քանի գիտելիքներ: Ներկա գրքույկի նպատակն և տալ հողափորին անհրաժեշտ գետելիքները:

2. ԳՐՈՒՆՏՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Նախ քան աշխատանքն սկսելը պետք է ուշք դարձնել գրունարի հատկութուններին: Այլ բան է ճանաչին կիսանեղուկ գրունարը հանելը, և այլ է— ամուր կավի փորելը:

Ամեն մի գրունարի պարզագույն և առանձին մանր մասնիկներից, վորոնք ավել կամ պակաս ամրությամբ կապված են իրար հետ: Յեթև մասնիկները հեշտությամբ անջատվում են իրարից, այդպիսի գրունարը կոչվում է քիքել: Յեթև, ընդհակառակը, նրանք ամուր են կապված իրար հետ (կարծր գրունար է), գրունարը կոչվում է ծանու: Վերջապես յեթև մասնիկները իրենք էլ պինդ են և ամուր են կապված իրար հետ, այդպիսի գրունարը կոչվում է ապտաժաթին: Գրունարի հատկութունը կախված է նրանից թե

չոր և նա, թե խոնարհ Խանավութեան պատկառութեան
ունեցող գրուեալը կոչվում է չոր, իսկ ավելորդ խո-
նավութեան ունեցողը—քաջ:

Վերջապես կան և հեղուկացած գրուեալներ, վո-
րոնք չափից գուրս շուր են ծծել իրենց մեջ և կարող
են հասել շերտով:

ԱՐՏԱՆԻՐՄԱՆ ՆՈՐՄԱՆ.—Թե վորքան հող կարելի
չէ փորել, հարթել և այլն, կախված է գրուեալի տեսա-
կից. այդ քանակը խիստ սատանվող է: Արտադրման
Յարմա կոչվում է աշխատանքի այն քանակը, վոր
քանվորը կարող է կատարել ութ ժամյա բանվորական
որում, հաշված նաև նորմալ հանդիսողը: Հանգստի ժա-
մանակն էլ հողային աշխատանքներում տարբեր է,
կախված է աշխատանքի դժվարութեանից և կարող է
կազմել ամբողջ բանվորական ժամանակի $\frac{1}{5}$ -ից մինչ-
չեղ $\frac{1}{3}$ -ը:

Այժմ անցնենք գրուեալների նկարագրութեան:

1 խումբը Աշխատելու համար ամենաթիվ թե գրուեա-
լներն են մահու ավազն ու փուխը բուսահողը: Յերկուսն
էլ հեշտութեամբ ցվրվում են (սորում են), ուստի կոչ-
վում է ցվրվող (սորուն) գրուեալներ: Նրանց քաշը,
մյուս գրուեալների հետ համեմատած մեծ չէ և կազ-
մում է 1100—1400 կգ. 1 խոր. մետրում:

Ավաղն իրենից ներկայացնում է քարատեսակնե-
րի քայքայումից առաջացած մանր մասնիկների հա-
վաքույթ: Մոխրա-դեղին գույնի ավաղը ցվրվող է և իր
միջով լավ և անցկացնում խոնավութեանը: Ավաղի
հատիկների տրամագիծը լինում է $\frac{1}{20}$ -ից մինչև 3
մմ. Նայած հատիկների մեծութեան, ավաղը կոչվում
է մանր, միջակ կամ խոշոր: Ավաղի հատիկները-

ջրում չեն լուծվում, այսինքն չեն վերածվում ավելի
մանր մասնիկների:

ԲՈՒՍԱԿԱՆ ՀՈՂ.—Քուսանողը, կազմվել է խո-
տերի և այլ բույսերի փախուց, նա սև գույն ունի,
ջուրը հեշտութեամբ քանդում, տանում և նրան:

Մանր և միջակ ավաղը, վորի հատիկների տրա-
մագիծը 1 մմ-ից ավելի չէ, նաև բուսահողը հեշտու-
թեամբ են փորվում յերկաթե թիակով և աշխատանքի
մեջ համարվում են ամենաթիվ թե գրուեալներ: Նրանց
անվանում են 1 խմբի գրուեալներ:

2-րդ խմբին պատկանում են ավելի խիտ գրուեա-
լներ, այն է ավաղի ու կավի խառնուրդը և սևահողը:
Այս խմբում կարելի չէ դնել նաև խոշորատիկ ավաղը:

Կավը նույնպես քայքայված քարատեսակների
չափազանց մանր մասնիկների հավաքույթ է, բայց
այլ կազմութեան ունի: Կավը այնքան խիտ է, վորքան
մանր են նրա մասնիկները և վորքան ավելի հին է
նրա գոյացումը: Կավը չի ցվրվում: 2-րդ ծծած ժամա-
նակ նա մի թանձր մասսա չէ, իսկ չոր գրութեամբ—
բավական ամուր և կիսում է տարբեր գույնի—սպի-
տակավունից մինչև դեղնակարմիր և կապտավուն:
Կավը ջուրը ծծում է իր մեջ, ինքն էլ լուծվում է ջրում
Բնութեան մեջ ամենից հաճախ պատահող գրուեալը—
չա ավաղի և կավի խառնուրդն է:

Յեթե կավի քանակութեանն այդ խառնուրդի մեջ
մի յերրորդից ավելի չէ, այդպիսի գրուեալը կոչվում է
Ենթավաղ, յեթե մի յերրորդից ավել է,—կոչվում է
Ենթավաղ: Սովորական յենթավաղի և յենթակավի
մեջ փոքր քանակութեամբ լինում է նաև բուսահողի և
մի քանի այլ նյութերի խառնուրդ:

II խմբին պատկանում են միայն թիթե լենթա-
կավերը, վորոնց մեջ կավը կիսից պակաս է, իսկ լեն-
թե կիսից ավելի չէ, գրունտը կոչվում է ծանր լենթ-
թակաց, այդ դեպքում նա չի պատկանում 2-րդ խմբին:

Սեանոզ կոչվում է բուսահողի խառնուրդն ավազի
և մի քանի այլ նյութերի հետ:

Այգայիտուսի 2-րդ խմբին պատկանում են խոշոր
ավազը, լենթավազը, սեանոզը և թիթե լենթակավը՝
Քանդիլու ժամանակ այս գրունտները փխրվում են վոչ
թե մանրիկ մասնիկներով, փնչպես են առաջին խմբի
գրունտները, այլ կտորներով: Այգայիտի գրունտի 1
խոր. մետրի քաշը ավելի չէ, քան I խմբի 1 խոր.
մետրի քաշը, և անտանվում է 1400-ից մինչև 1600 կգ:

III խմբին պատկանում են աշխատելու համար ա-
վելի դժվար գրունտները: Այս խումբն էլ էր հերթին
բաժանվում է 2 խմբի՝ III ա. և III բ.:

III ա. պատկանում են մանր ու միջակ ավազը-
նակ շինարարական թափոնքը, մանրուք, խիճ ու կո-
ւյիճ (гравий) պարունակող բուսական գրունտը: Ախճ
կոչվում է կտորած մանր քարը, վորի արամագիժը
25-80 մմ., իսկ կույիճ կոչվում են ջրից շատ թի ջիշ
կոկիած մանր քարերը վորոնց արամագիժն է 3—25 մմ.
իսկ 25 մմ. ից ավելի արամագիժ ունեցող ջրից կոկիած
քարերը կոչվում են Գալանա (галька):

III ա. խմբին են պատկանում նաև մաքուր կո-
ւյիճը բաց բացառապես մանրը, վորի հատիկներն ու
նենում են մինչև 7 մմ. արամագիժ:

Այս խմբի գրունտները այդ կազմութուն ունեն,
քան I և II խմբերինը, նրանց խառնուրդները մեծ
կտորներով չեն փխրվում, քերտն ունենում են թիվ-

կային կազմութուն: Այս գրունտների քաշը II խմբի
գրունտների քաշից ավելի չէ: III ա. խմբի գրունտի
1 խ. մետրը կշռում է 1200—1600 կգ:

III բ. խմբին պատկանում են II խմբի գրունտ-
ները, այսինքն լենթավազը, թիթե լենթակավը և սե-
վանոզը, բաց նույնպես՝ շինարարական անմաքուր
նոզը, մանրուքի, խիճ ու կույիճի խառնուրդով: Մի-
ջակ կույիճը վորի առանձին կտորների արամագիժն է
8—15 մմ., նույնպես պատկանում է III բ. խմբին: Այս
գրունտներն ավելի խիտ կազմութուն ունեն, քան I
ա. խմբինը, իսկ քաշը շատ ավելի չէ (1500—1700 կգ.
1 խոր. մետրը):

Այդ բոլոր գրունտները փոքրվում են լերկաթե
թիերով:

IV խմբին պատկանում են այն գրունտները, վո-
րոնց փոքրու համար լերկաթե թի-կից բացի, մասամբ
պահանջվում են քլուսպն ու նիզը (пом):

IV խումբը կազմում են ծանր լենթավազները,
վորոնց մասին արդեն ասացինք, և պարբոտ կավերը:
Պարբոտ կավի մեջ ավազ լինում է 1/7 վոչ ավելի իր
հատկ. թյուններով նա մտ է մաքուր կավին: Այս
գրունտները նույնիսկ մեծ կտորներով չեն փխրվում:
Կավի տոկոսի շատության պատճառով նրանք, բնու-
հակառակն, կարծր են, իսկ թաց գրությանը՝ ճեղում*
են և պլաստիկ, նրանց ինչ ձև ուղեհանք, կտանք:
IV խմբի գրունտի 1 խոր. մետրը կշռում է 1700—
1800 կգ:

*) Ճեղում են նշանակում է մասամբ ձգվող են. բացի դրա-
նից, մեր մատը կամ վարկն այլ էր հեշտությամբ խրվում են նը-
բանց մեջ:

V խմբին պատկանում են ել ավելի ծանր գրուևաները՝ պարարտ կավը և խոշոր կոպիճ պարուևակող ծանր լինթակավը, մաքուր խոշոր կոպիճը, արմատներ ունեցող տորֆը և յերկար ժամանակ պտուկած շինարարական թափոնքը:

Տորֆը մուգ գույնի ծակոտկեն զանգված է, վոր գոյացել և ջրի տակ բույսերի լիտիին նեխելուց: Ցերբեմն լինում է սև կամ գորշ գույնի. կա մի տեսակը՝ վոր պարծես թիլերից կազմված լինի: Սովորաբար գտնվում է ճանիճներում կամ չորացրած ճանիճների տեղերում:

Այս խմբի գրուևաները մշակելու համար պանանջ վում են թիակ, քլունդ և նիզ, նույնպես և կացի պատահող արմատները, մացառները կտրելու համար: Այս գրուևաների մշակումն ավելի դժվար է, քան IV խմբի գրուևաները: Նրանց քաշը, բացի տորֆի քաշից, բարձր է, քան նախորդ գրուևաներինը և հասնում է մինչև 2100 կգ. 1 խոր. մետրը:

VI խմբին պատկանում են ծանր կավային գրուևաները: Նրանցից մի քանիսը պարուևակում են կիր, փայլարի խառնուրդ, կվարցի հատիկներ և ուրիշ հանածոներ, որինակ մերդեց հերձաքարային կավ և այլն: Այս խմբի ծանր կավերը գոյացել են հնագույն ժամանակներում: Նրանք կազմված են ամենամանր, իրար վրա խիտ պտուկած ժանիկներից. նրանցից մի քանիսն ունեն ատանճնապես մեծ ամբուլթյուն:

Այս կավերը քանդվում են սովորաբար նիզերով, քլունդներով և թիերով և մշակման դժվարության կողմից ամենածանր գրուևաներն են (չհաշված սպառաժային գրուևաները)

Այս գրուևաների 1 խոր. մետրի քաշը տատանվում է 1900-ից մինչ 2200 կգ.:

Վերջապես, VII, VIII, IX և X խմբերին պատկանում են ապառաժային գրուևաները, վորոնք կազմված են քարատեսակներից: Նրանց հանելը գեանից՝ շատ դժվար է, մանավանդ յեթե նրանք շերտավոր չեն: Այսպիսի գրուևաները գեանից հանվում են հատուկ յ՝ դանակներով (սեպերի գործածում և ավելի հաճախ բռնկեցում). ուստի նրանց մասին կարվեն միայն համառոտ տեղեկություններ, վորովհետև նրանց մշակումն և վերաբերում հողային աշխատանքներին:

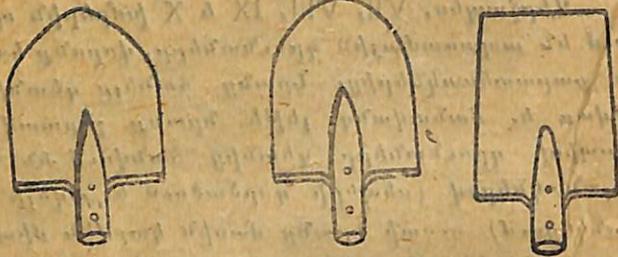
Հ Ա Ր Յ Ե Ր

1. Վո՞ր խմբին է պատկանում կոպիճը:
2. Վոր գրուևաներն են պատկանում III խմբին:
3. Ինչով են տարբերվում իրարից թեթևվ յեվ ծանր յեթակավը:
4. Ինչ տարբերություն կա II և III խմբերի միջեվ:

3. ՓՈՐԵԼՆ ԱՌԱՆՑ ՆԱԽԱՊԵՍ ՓՈՐՓՈՇԱՑՆԵԼՈՒ

Հողը փորում են մետաղե թիերով: Թիերը լինում են սրածայր (այս դեպքում թին կոչվում է բան. (նկ. 1) կամ ուղղանկյուն (նկ. 2): Հողի շերտը հեշտ կտրելու համար թիակի ստորին յեզը սրում են, իսկ վերի յեզը ծուծ. յեզը այս ծած մասի վրա փորողը վրաժով սեղմում է, վորպեսզի թիակը խորը գնա գրուևանի մեջ: Բանի յերկարությունը լինում է 220—350 մմ

Բակ լայնությունը 180—280 մմ.: Մանր գրունտների համար պետք է վերջնել ավելի նեղ և սուր բաներ:

Նկ. № 1. Բաներ.

Նկ. № 2. Ուղղանկյուն թիակ.

Ուղղանկյուն թիակները նույնպես լինում են տարբեր չափսերի, բայց սովորաբար ունենում են մոտ 310 մմ. յերկարություն և 230 մմ. լայնություն:

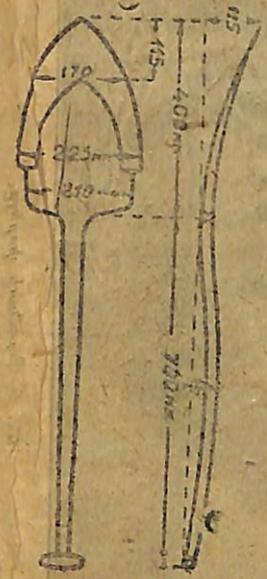
Թե թիակը, թե բանը կոթը հարմար է շինել կելի փայտից, կոթը պետք է ունենա 900—1000 մմ. յերկարություն, նայած փորողի հասակին և 40—45 մմ. հաստություն: Եթե սրած ծայրով կոթը բլումն է յերկաթե թիակի խողովակի մեջ և ամրացվում է մեխով (նկ. 3): Խողովակի մեջ նստած մ. ը պիտի լինի 150 մմ.-ից վաղ պահա: Կոթի վերի ծայրում լինում է խոտորնակի դրած մի ձող, ուղիղ կամ ողակաձև, վերը կոշվում է կոթուն:

Նկ. 3. Կոթով թիակներ

Այդպիսի թիակը կոթի հետ միասին կշռում են մինչև 2¹/₂ կգ:

Ավելի թեթի թիակները ամբողջովին շինվում են կելի փայտից և միայն ցածի մասն են արատում պողպատով (նկ. 4): Այդպիսի թիակը կոշվում են յեռակառ և պողպատե բերանի հետ միասին կշռում են 1¹/₂—1³/₄ կգ.: Լեհական թիակի յերկարությունը բերանի հետ միասին հասնում է մինչև 400 մմ.: Կոթը լինում է քիչ կարճ, քան բանը կոթը, 700—800 մմ.:

Նկ. 4. Լեհական թիակ.

Լեհական թիակները ծանր գրունտերի համար այնքան էլ հարմար չեն, վորովհետև ավելի շուտ են կոտրվում, քան պողպատե թիակը: Բայց նեղ պողպատե թիակներն էլ, մանավանդ ամուր գրունտներում, արագ մաշվում են, կոտրվում են ցածի մասում: Ուստի ներկայումս

Նկ. 5. Այլուսովր թիակ.

Թիակին ավելի պիմացկունություն տալու համար, նախ արխատում են շինել լավ պողպատից, և յերկարից թիակի մակերևույթի վրա դառրա են բերում 2 ակոս:

ներ (նկ. 5): Այդպիսի թիակներն անհամեմատ ավելի լին դիմանում:

ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ԿԱՏԱՐՈՒՄԸ. — Հող փորելը բազկա-
նում և աշխատանքային 3 զործողութուններից.

1. Գրունտի կտրելը թիակով:
2. Նրա բարձրացնելը.

Նկ. 5. Գրունտի փորելը.

3. Կտրած տեղից մի կողմ գցելը կամ ձեռնառայ-
ակի վրա դնելը:

Աշխատանքը կատարվում է հետևյալ կերպ (նկ. 6)՝ Փորոզն աջ ձեռքով բռնում և թիակի կոթունը, իսկ ձախ ձեռքով կոթի ցածի մասը, մտտավորապես նրա յերրորդ մասում: Յածից տարված թիակին թեք դիրք ստալով, փորողը հենում և զրուճարին և ձախ վտառով սեղմելով թիակի ծալվածքին, խրում և հողի մեջ:

Շերտը զրուճարից պոկելու համար, փորողը թիակի կոթի թեքում և իր կողմը, սեղմելով թիակի կոթունը մեկ լամ յերկու ձեռքով, նախաձրուճարի ամբողջան. զրանից հետո նորից ձախ ձեռքով բռնելով թիակի կոթի ցածի մասից, նա կանոնում և և բարձրացնում և թիակը՝ հողի շերտով միասին: Այդ վայրկյանին ամբողջ բեռը ծանրանում և նրա ձախ ձեռքի վրա, իսկ աջով միայն պահում և թիակը հավասարա-
կշռության մեջ: Այդ բարձրացրած շերտը փորողը նե-
տում և իրենից դեպի ձախ. հողը պետք և այնպես նետել, վոր նա չփոխանա, այլ ամբողջ կտրով ընկնի նշանակված տեղը: Փորողներից մի քանիսը բոլոր այս նկարագրած զործողութունները կատարում են հակա-
ռակ կողմի վրա, այսինքն կոթունը բռնում ձախ ձեռ-
քով, վտառը դնելու տեղին սեղմում են աջ վտառով և հողը նետում են իրենցից աջ: Նրանք կոչվում են աջ-
լիկներ և սովորական փորողներից վատ չեն աշխա-
տում:

Նախաձրուճարի պնդության և կտրվածքի խոնա-
փության, փորողը մի բուսկյում կատարում է 3-ից մինչև
12 նետվածք:

I, II, III IV խմբերի գրուեստներում աշխատանք են
ազդանկուն թիակով կամ բանով: II և III խմբերի
գրուեստներում գործ են ածում գլխավորապես բաներ,
խոհ IV խմբի գրուեստում—մասամբ քլունդ (սակա
դեպքերում—նիզ):

ՓՈՐՓՈՇԱՅՆԵԼԸ.—Սովորաբար գրուեստները քան
դում են առանց նախապես փորփոշացնելու, բայց առու
թյուն են կազմում IV խմբի գրուեստները, վորոնք
առանձին դեպքերում փորփոշացվում են քլունդով: Յր
բեմն աշխատանքի հարմարության համար, այսինչ
սայլակի մեջ լցնելու կամ ավելի հեռու նետելու հա
մար նախապես փորփոշացնում են նուե II և III խմբի
րի գրուեստները:

Փորփոշացումը սովորաբար կատարվում է բառով
նույն գործողութուններով, ինչ վոր փորումը, միայն
թե հողը տեղից չեն բարձրացնում ու դուրս չեն դը
ցում: Փորփոշացրած գրուեստը փորելն ու նետելն ա
վելի հեշտ և կատարվում, քան չփորփոշացրած խոտ
գրուեստի փորելը:

ԱՇԱՏԱՆՔԸ ԼԻՐՔԱՅԻՆ ԳՐՈՒՆՏՈՒՄ.—Յեթե
առաջուց փորված ու թափած գրուեստը պետք է լի
նում նորից փորել ու մի կողմ նետել կամ հեռու
տեղ տանել, այդպիսի գրուեստը կոչվում է լիրքային
Այդպիսի գրուեստում աշխատելն ավելի հեշտ է, մանա
վանդ յեթե նա թարմ լիրքային է, այսինքն 7 որից
ավելի չի պոռկել, իսկ 7 որից ավելի պոռկած լիր
քային գրուեստը փորելն ավելի դժվար է, քան թարմ
լիրքայինը, և այնքան ավելի դժվար, վորքան յերկար
է պոռկելը:

ԱՇԱՏԱՆՔԸ ՆԵՂ ՏԵՂԵՐՈՒՄ.—Յերբեմն փո
րողն ստիպված է լինում հողը հանել նեղ առուներից:

Այդպիսի աշխատանքը կոչվում է աշխատանք ենդ
տեղերում, և ինարկն ավելի անհարմար է, քան աշ
խատանքը լայն առուներում:

Առանձնապես անհարմար է աշխատել, յերբ առ
վի կողերը ամրացրած են հենարաններով, վորպեսզի
կողերից հողը չթափվի: Այս դեպքում փորողի աշխա
տանքն ավելի դժվար է լինում, մանավանդ յեթե ա
ռուե ել խորն է:

ԱՐՏԱՆԲՄԱՆ ՆՈՐՄԱՆ.—Գրուեստը փորելու նոր
մալ արտադրանք համարվում է այն աշխատանքը,
վոր կատարվում է ութժամյա քանվորական որվա քն
թացքում հեռակալ նորմալ պայմաններում փորումը
պիտի կատարվի վոչ խոր և բավական լայն ($1\frac{1}{2}$ մետ
րից վոչ պակաս լայնության) առուներից, վորոնց
մեջ հենարաններ չպետք է լինեն. հողը պետք է նետ
վի մի կողմ մինչև 3 մ. հեռավորություն կամ դեպի
վեր մինչև $1\frac{1}{2}$ մ. բարձրություն:

Արտադրման նորման ցածրանում է, յերբ պետք
լինում ավելի հեռու նետել, և բարձրանում է, յեթե
պետք է մոտ նետել Արտադրման նորման բարձրա
նում է փորփոշացրած կամ լիրքային գրուեստի դեպ
քում, և ցածրանում է նեղ կամալներում աշխատելու
դեպքում, մանավանդ յեթե պատերն ամրացրած են
հենարաններով:

Թաց և չոր, մանավանդ յենթակավային գրուեստ
ներում, արտադրման նորման նույնպես ցածրանում
է, վորովհետև այդ գրուեստներում աշխատելն ավելի
դժվար է, քան նորմալ խոնավություն պարունակող
գրուեստերում:

Արջապես պետք է պահել վոր խմբի գրուեստ

ներում աշխատելն ավելի հեշտ է, քան լերդորդ խմբի
 գրունտներում, II խմբի գրունտներում ավելի հեշտ էի
 քան III խմբի գրունտներում, և այլն:

Այս բոլոր ավյալներն է մի առնելով, կատանանք
 մի շարք աղյուսակներ: Նրանցում ցույց է տրված,
 թե մի փորողը միջին թվով քանի խ. մետր գրունտ է
 մշակում ութժամյա բանվորական որում աշխատանքի
 նորմալ պայմաններում: Խիտ և փորփորացրած գը-
 բունտների չափումները կատարվում են ըստ այն ծա-
 վալի, վոր գրունտն ուներ մինչև փորելն ու փորի-
 շացները: Առաջուց մեկ անգամ գուրսնեոված գրունտը
 կրկին նեաեկխ հաշվի յնն առնում առաջին վերքի
 ծավալը:

Ս. Ղ. Յ Ո Ւ Մ Ս. Կ 1

I խմբի գրունտներ

	Խիտ գրունտ			Լիբբային գրունտ		
	Միջակ խոնավու- թյան	Չոր	Թաց	Միջ. խո- նավուց.	Թաց	Չոր
Փորելն ու նեաեկը (խ. մ.)	11—11 1/2	10 1/2—10 9 1/2	14 1/2	15—10 14—17	13—10	

Ս. Ղ. Յ Ո Ւ Մ Ս. Կ 2

II խմբի գրունտներ

	Փորել ու գուրս շարտել	Չխայն փորփորացնել
Խիտ գրունտ միջակ խոնավուց.	7—11	20—80
չոր	6 1/2—10	19—73
Թաց	9—9	17—66
փորփորացրած գրունտ միջակ խոնավու- թյան	11 1/2—13 1/2	
չոր	11—11 1/2	
Թաց	10—10 1/2	
լիբբային գրունտ միջակ խոնավուց.	14—14 1/2	
չոր	13	
Թաց	12—13	

Չոր և Թաց գրունտի այս աղյուսակում բերված նոր,
 մասերը վերաբերում են II խմբի բոլոր գրունտներից,
 բացի թե թե յննթակավերից, վորոնց տրտադրման նոր-
 ման այստեղ ցույց ավանդից պակաս է մաս 1/10-ով

III ա. խմբի գրուցներ

	խորհին ա. շարանիը	միայն փորվողացնելը
խիտ գրուցում միջակ խոնավութան	7-11	17-57 10-52
չոր	6 1/2-10	15-47
թաց	6-9 1/2	
փորվողացրած գրուցում	11-13	
միջակ խոնավութ.		
չոր	10 1/2- 12	
թաց	9-11	
լիբրային գրուցում միջակ խոնավութ.	13-15	
չոր	12-13 1/2	
թաց	11-12 1/2	

III բ. խմբի գրուցներ

	խորհին ա. շարանիը	միայն փորվողացնելը
խիտ գրուցում միջակ խոնավութ.	6-7	13-20 12 1/2-18
չոր	5 1/2- 6 1/2	16-6 1/2
թաց	6-6	
փորվողացրած գրուցում միջ-կ խոնավութ.	10-11	
չոր	9 1/2-10	
թաց	8 1/2-9	
լիբրային գրուցում միջակ խոնավութ.	12-13	
չոր	12	
թաց	11	

III բ. խմբում թեթև լենթակավային չոր և թաց գրուցանների նորմաները պետք է սլակասացնել (ինչպես և I խմբի գրուցաններում) մոտավորապես, այս աղյուսակում ջուլյ տված նորմաների 1/10 ուլ:

Ս. Ղ. Յ Ո Ւ Ս Ս. Կ. Ծ

IV խմբի գումեցներ

	խորհին ու դուրս նետեր	միայն փորփորացները
խիտ զրուհու միջակ խոնավութ.	5-6	8-12
չոր	3 1/2-4	5 1/2-7 1/2
թաց	4-4 1/2	6-8 1/2
փորփորացրած զրուհի միջակ խոնավութ.	10-11	-
չոր	7	-
թաց	7 1/2-8	-
լիբբային զրուհու միջակ խոնավութ.	12-13	-
չոր	8-8 1/2	-
թաց	9-9 1/2	-

Ինչպես տեսնում ենք, IV խմբի չոր և թաց զրուհուների արտադրման նորման խիստ պակասեցրած է (մանավանդ չորերի համար): Այս պակասեցումը վերաբերում է միայն կավային զրուհուներին:

Բացի սրանից, նորմաների բարձրացումն ու ցածրացումը կարող է տեղի ունենալ և հետևյալ զեպլերում:

1. II և III խմբերի լիբբային զրուհուներում արտադրման ցույց տված նորման վերաբերում է միայն թարմ-լիբբային զրուհուներին: Յեթն զրուհուր պատկել է 7 որից ավել և մինչև 2 ամիս, արտադրման նորման ցածրանում է, մոտավորապես 1/10-ով: Յերկուսից մինչև 4 ամիս պատկած զրուհուի համար ար-

տադրանքի նորման ցածրանում է ել ավելի 1/11-ից մինչև 1/6-ով:

IV խմբի զրուհուներում արտադրացումն դրանից ավելի չէ 2 ամիս պատկած զրուհուների համար— 1/8-ից մինչև 1/6-ով. յերկուսից մինչև 4 ամիս պատկածների համար— 1/6-ից մինչև 1/5-ով:

Ծանոթութ. I խմբի զրուհուների համար արտադրման նորման թե թարմ և թե ամիսներ պատկած լիբբային զրուհուների համար նույնն է:

2. Գրուհուան ավելի մոտ տարածություն նետելու զեպլում (սա վերաբերում է բոլոր 4 խմբերին էլ), որինսակ մինչև 1 մ., կամ վերև նետելու մինչև 1/2 մ., փորոզի արտադրման նորման բարձրանում է 3/7-ով: Յեթն նետում է մինչև 2 մ. կամ զեպլի վեր մինչև 1 մ., արտադրումը կավիլանա 1/3-ով: Ընդհակառակն, չեթն 2 մետրից ել ավելի հեռու նետի, որինսակ մինչև 4 մետր, կամ զեպլի վեր մինչև 2 մետր, փորոզի արտադրանքը կցածրանա 1/5-ից մինչև 1/6-ով:

3. Նեղ պայմաններում աշխատանք. վերը բերած զրուհուների բոլոր տեսակների նորմաները լինթադրում են, վոր աշխատանքը կատարվում է վոչ նեղ տեղում, վոր փորոզը կարող է ազատ շարժումներ կատարել: Բաց չեթն փորին ու դուրս նետելը կատարվում է նեղ տեղերում, արտադրման նորման վորոչ չափով պակասում է. բաց փոսերում, վորոնց լայնությունն է 1 1/2-ից մինչև 1 մ., նորման ցածրանում է 1/20—1/31-ով, իսկ 1 մետրից պակաս լայնություն ունեցող փոսերում 1/6—2/7-ով: Իսկ չեթն բացի դրանից, փոսերն ունեն պատերն ամրացնող հենարաններ, արտադրումն էլ ավելի պակաս են նշանակում. 1 1/2 մետրից վոչ պակաս լայնություն ունեցող փոսերի համար

նորման պահպանում է $1/11$ -ից — $1/8$ -ով: $1^{1/2}$ -ից պահպան
մինչև 1 մետր լայնութուն ունեցող փոսերում—
նորմայի $1/2$ -ից մինչև $1/2$ -ով: 1 մետրից պակաս
լայնությամբ փոսերում—նորմայի $1/2$ -ով կամ $1/3$ -ով:
Նորմայի նույնպիսի դածրացում նշանակվում է
նաև, յիժև գրունտի փորփոշացումն կատարվում է նեղ
տեղերում՝ առանց դուրս նետելու, փորովիտև նեղ
տեղում աշխատանքը հավասարապես անհարմար է թե
հողը փորելով դուրս նետելիս և թե փորփոշացնելիս:

ՀԱՐՅԵՐ

1. Ինչու II յիվ III հսկելի գրունտներում աշ-
խատելիս բանն ավելի հարմար է, քան ուղղանկյուն
թիև:

2. Արտադրման նորման չոր գրունտումն է ա-
վելի, թե թաց գրունտում:

3. Վո՞ր գրունտի փորելն է հեշտ—միջակ խո-
նավություն փորփոշացրած գրունտի, թե չոր թարմ
երբային գրունտինը:

ԽՆԴԻՐՆԵՐ

1. Բանի՞ որ պիտի աշխատի հողափորը, վոր
պեսզի փորի ու դուրս շարժի 50 խ. մ. 1 խմբի խիտ
և թաց գրունտը:

2. Բանի՞ հողափոր է պետք, վոր յերկու որում
փորփոշացնեն 80 խ. մ. III խմբի միջակ խոնավու-
թյան գրունտ:

3. 2 հողափոր մի որում փորածն կարող են
փորել ու դուրս նետել II խմբի միջակ խոնավու-
թյան յիվ մեկ ա. խ պառկած գրունտը:

4. 2 որվա ընթացքում ո՞վ ավելի դուրս կհանի
III ա. խմբի չոր յիվ փորփոշացրած գրունտ՝ 3 հողա-
փորը՝ 4 մ. նետելիս, թե 2 հողափորը 1 մ. նետելիս:
5. 5 հողափոր մի որում IV խմբի միջակ խոնա-
վություն փորում թարմ լիքային գրունտ կարող
են փորել ու դուրս հանել, յիժև կանաչի լայնու-
թյունը 1 մետրից պակաս լինի:

4. ՓՈՐԵԼԸ ՆԱԽԱՊԵՍ ՓՈՒՓՈՇԱՅՆԵԼՈՒՅ ՇԵՏՈ

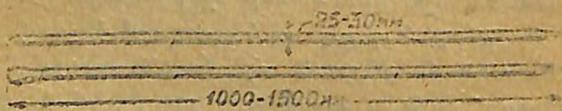
V խմբից սկսած, ծանր գրունտները փորելու
համար պահանջվում է նախապես փորփոշացնել նը-
բանց: Փորփոշացնում են, սովորաբար իրերով, քլունգ
նիքով և տափակձայր քլունգներով (МОТЫГА):

Նախապես փորփոշացրած գրունտը կետագայում
դուրս են նետում բաներով:

Նիզը յերկաթե ձող է 25-50 սմ. հաստությամբ:
Վորպեսզի հարմար լինի աշխատելու համար, նրա յեր-
կարությունը պիտի լինի 1 մ. մինչև $1^{1/2}$ մ.: Ավելի
հաստ նիզերն անենում են և ավելի յերկարությունն
նիզի քաշն է 4—14 կգ.: Ծանր նիզերը դորժ են ած-
վում ամենակոշտ գրունտներ փորփոշացնելու համար:
Նիզի ծայրերին պողպատ են գաղում և սովորաբար,
սուր են անում. յերբեմն մի ծայրն անում են սուր,
խակ մյուսը՝ լայն ու տափակ.—դուրի նման (նկ. 7):
Հողային աշխատանքների համար սովորաբար գ. բծ են
ածում սրածայր նիզեր, իսկ տափակ նիզերը զործա-
ղբրվում են, զլիսավորապես, քաբի շերտավոր տեսակ-
ները կոտրելու համար: Պիտք գրունտներում նիզերն
արագ բխանում են և պտուտ լուծ են սրել, յերբեմն

նակ՝ պողպատ զողեր Այս աշխատանքը կատարում են դարբնոցում:

Իրունաը նիզով այսպես են փորփոշացնում. հող փորողը նիզը դնում է իր առջև ուղղաձիգ՝ բռնելով 2 ձեռքով նրա վերի ծայրից ու բարձրացնելով, ուժով խփում է զեանին. այդ վայրկյանին ինքը քիչ կռատ է առաջ: Նիզը թափից խրվում է զեանի մեջ և նրա մեջ՝ փոս է դոյացնում: Յերկրորդ և հետևյալ հարվածները փորողն ուղղում է դարձյալ նույն տեղը, փորպետի ավելի խորացնելու առաջին փոսը. փորողը մի բուպելում մոտ 15 այդպիսի հարված է տալիս. փոսը աչեացնելու համար, փորողը փոսի մեջ դրած նիզը մի քանի անգամ շարժում է առաջ ու հետ: Իրանից հետո, նորից լինողը զարկելով փոսի մեջ, 2 ձեռքով նիզը քաշում է իր վրա և ամբողջ մարմնով ինքը հեռ է ընկնում: Նիզի ցածի ծայրը այդ շարժումից տեղափոխվում է առաջ և պոկում գրունտի մի մասը: Պետք է ասել, յերբեմն դրա համար բավական է լինում նիզի մի հարվածը, բայց հաճախ պետք են լինում այդպիսի մի քանի հարվածներ:

Նկ. 7. Նիզ կամ լինգ

ՅԵՐԿԾԱՅՐ ՔԼՈՒՆԳԸ նույնպես գործ է ածվում պինդ գրունտներում. կոչվում է հարվածող ինսարու-մենտ, ինչպես և նիզը: Քրունգը (նկ. 8) սովորաբար

լինում է յերկծայր, ունենում է 2 սուր ծայրեր, փո-րոնցով փորողը խփում է փոխն ի փոխ:

Նկ. 8. Յերկծայր քրունգ

Նկ. 9. Միածայր քրունգ

ՄԻԱԾԱՅՐ ՔԼՈՒՆԳԸ (նկ. 9) թևե թևե և յերկ-ծայր քրունգից, բայց յերկու անգամ ավելի հաճախ է կարելի ունենում սրելու և պողպատ դողելու: Ուստի նա այնքան հարմար չէ աշխատելու համար, ինչպես յերկծայր քրունգը: Սովորաբար շինվում է յերկաթից, միայն ծայրերն են շինվում պողպատից: Յերկծայր քրունգի յերկարութունը տատանվում է $1\frac{1}{3}$ -ից մինչև $1\frac{1}{2}$ մ., իսկ միածայր քրունգինը դրանից 2 անգամ պակաս: Կոթը, վոր սովորաբար շինում են կեչի փայտից, ունենում է 40—50 մմ. հաստություն և $1\frac{1}{2}$ ից մինչև $\frac{3}{4}$ մ. յերկարութուն: Կոթը պետք է կոկ լինի, վորպեսզի փորողի ձեռքը փուշ չմտնի և ձեռքերի վրա կոշտուկներ չդոյանան: Թևե գրունտներում գործ են ածվում թևե քրունգներ, վորոնց քաշը պետք է 2 կգ-ից. ծանր գրունտներում գործ են ածում ավելի ծանր քրունգներ, վորոնց քաշը հասնում է մինչև 6 կգ.: Ընդհանուր առմամբ, ավելի ծանր քրունգները զերադասելի յեն, վորովհետև նրանցով աշխատելը, թևե մեծ ձիգ և պահանջում, բայց ավելի արագ է լինում:

Աշխատանքը քրունգով այսպես է կատարվում (նկ. 10). փորողը կանգնում է մի վտտի թաթը գնե-լով մյուսից մոտ $\frac{3}{4}$ մետրի վրա և բռնում է քրունգի

կոթը 3 ձեռքով. թափո՜ղ բարձրացնում է քլունդը $\frac{2}{3}$ —1 մ. բարձրութեամբ և արագ կռանալով դեպի առաջ, դարկում է գետնին: Այդ մոմենտին քլունդին ուղղութիւն է տալիս աջ ձեռքը. իսկ ձախը միայն պահում է: Քլունդը մխվում է գրունտի մեջ: Ազատեկով քլունդի հողի մեջ խրված ծայրը, փոքրը նորից կրկնում է բոլոր շարժումներն սկզբից:

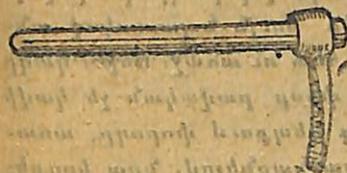
Նկ. 10. Քլնդը.

Վառերի
դիրք
ընդհանուր

Քլունդը բարձրացնելու չափը և հարվածի ուժը կախված են գրունտի պնդութիւնից: Յեթն գրունտը շատ պինդ չէ, լերկուան էլ փոքրացվում են. այնպես վոր քլունդը բարձրացվում է մինչև $\frac{2}{3}$ մ.: Մի բոպեյում փորողը հասցնում է մինչև 40 հարված, և այդպես 5-6 բոպե աշխատելուց հետո, սովորաբար, 1 բոպե հանգստանում է:

Փափուկ գրունտներում աշխատելիս կարիք է զգացվում, վոր քլունդի ծայրը սուր լինի. այդպիսի դեպքերում բանեցնում են տափակծայր քլունդ (МОТЫГА) (նկ. 11): Յերբեմն սրածայր և տափակծայր քլունդները տարբեր գրունտներում աշխատելու հա-

մար, միացվում են մեկ գործիքում և ստացվում է լերկուսին (նկ. 12): Վորովհետև լերկուսինը հարձար է ավելի թեթև գրունտներին համար, նրա քաշը պակաս է, քան քլունդի քաշը. սակաւ դեպքերում է լինում և կգ. ավելի կոթն էլ նույն պատճառով քիչ կարճ են անում, սովորաբար $\frac{2}{3}$ մ.:

Նկ. 11. Տափակծայր քլունդ կ.թով.

Քլունդները պետք է ակիւտրատ և ամուր հազարամ լինան կոթերի վրա. հակառակ դեպքում նրանք հաճախ դուրս են թռչում կոթից և կարող են մարդ վիրաւորել: Բացի այդ, նորից կ.թի վրա հազցնելու վրա ավելորդ ժամանակ է կորչում, վորից ցածրանույ է փորողի արտադրումը:

Նկ. 12. Յերկուսին.

ՏՈՐՖԱՅԻՆ ԳՐՈՒՆՏՆԵՐՈՒՄ զլլովոր դժվարութիւնը սորֆի մեջ պատահող արժատների կարելն է. լերբեմն քլունդն ու նիզը բաժական չեն նրանց դեմ կովելու համար. այդպիսի դեպքերում փորողը դործ է ածում կացին՝ հատկապես հաստ արժատները կտրելու համար: Կացինը նույնպես պետք է կլպ հազարամ լինի կոթին:

IV և V խմբերի խոնավ կալային գրունտներում նիզով ու քլունդով աշխատելը դժվար է, վորովհետև հարվածող գործիքների ծայրերը թաղվում են նրանց մեջ: Հարվածելուց բացի, այստեղ պետք է լինում ուժ

գործ դնել նաև թողված ծայրը գրունտից ազատելու վրա: Մրա համար նիզով աշխատելիս անհրաժեշտ է ապրուբերել զանազան կողմեր, վորպեսզի փոսը լայնանա: Գրունտով աշխատելիս նույն նպատակով անհրաժեշտ է քլունգը շարժել հետ ու առաջ: Յեթե կավը չոր է, մեկ (նույնիսկ խոր) փոսը բավական չէ կավի կոշտը պոկելու համար: Այդ դեպքում փորողը, առաջին փոսը խորացնելով ու լայնացնելով, նրա կողքերին՝ դոյացնում է մի քանի այլ փոսեր, ապա նիզը խրում է այդ փոսերից մեկի մեջ (սովորաբար միջինն է ամենախորը փոսի մեջ), և նիզը քաշելով դեպի Վրեն, պոկում է գրունտի մի մասը փորված փոսերի գծով:

V և VI խմբերի գրունտները փորփոշացնելուց հետո չպետք է պարունակեն 8 կգ-ից ավել քաշ ունեցող կտորներ, վորովհետև հետագայում դժվար կլինի նրանց փշրել թիակով:

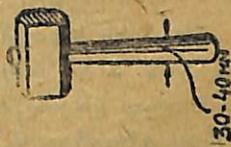
Սառած գրունտները նախապես փորփոշացվում են քլունգներով ու նիզերով, իսկ միջանի գեպքերում—մետաղե սեպերով ու կռանով: Առանձնապես դժվարին դեպքերում գրունտն օդոզակի բռնկեցնում են: Գրունտները նախապես մշակելուց հետո միայն սկսում են ձևաքով հեռացնել ավելի մեծ կտորները, հետո արդեն մնացած ավելի փոքր մասերը կտրում ու շարտում են թիակներով:

Նկ. 13. Սեպ
 150-200 մմ. լայնությամբ: Մի ծայրը սրած է քլուր կողմերից և առփակ տեսք ունի՝ գուրի նման:

Յերկաթի կռանը կամ կռվարքան (սովորաբար, պողպատ ուտեցրած տափակ գլխով) կռում է 3—4 կգ. հազցնվում է ամուր փայտի կռթի վրա, վորի յերկարությունը լինում է մինչ 300 մմ., հաստությունը 30—40 մմ (նկ. 14): Սառած գրունտում նախապես պատրաստում են մի սաղրիկ ատվակ կամ ճանապարհ (սովորաբար քլունգով) հենց այն գծով, վորով յենթազրբվում է պոկոտել հողի կոշտերը: Այդ ատվակի մեջ դրբվում են սեպերը միմյանցից վորոշ հեռավորության վրա: Յերբևմն ել (որինակ յենթավազներում) սառած հողի պոկոտելը կատարում են նիզերով, վորոնք մխվում են առաջուց պատրաստած փոսիկների մեջ: Հողի պոկրտած կոշտերը փշրում են ավելի մանր կտորների, ապա հեռացվում են թիակով: Սա, ընդհանուր առմամբ, դժվար աշխատանք է, մեծ ճարտարություն է պահանջում. ուստի սովորաբար հանձնվում է բարձր կվալիֆիկացիա ունեցող փորողներին: Այդ աշխատանքը քիչ թեթևացնելու համար պետք է դեպինը աաքացնել խորուկների միջոցով:

Ստորև բերված աղյուսակներում ցույց է տված, թե միջին թվով քանի խոր. մ. գրունտ է մշակում հող փորողը օւթժամյա բանվորականորում նորմալ պաշտաններում: Չափումները թե

Նկ. 14. Կռան

խիտ է թե լիրքային գրունտներում կատարվում են նույն տեղերում, ինչ վոր ասված է ե և, և և IV խմբերի գրունտների մասին:

V խմբի գրունցներ

Գրունտի լքիկ մշակումն (փորփորացումն և փորելն ու դուրս նետելը)	Միայն փորելն ու դուրս նետելը	Միայն փորացումն
Խիտ գրունտ միջակ խոնավություն	6-4 1/2	5 1/2-8 1/2
Չ " բ	2-3	4-5 1/2
Ք ա ց	2 1/2-3	4-6
Փորփորացրած գրունտ միջակ խոնավություն	9-10	
Չ " բ	6-6 1/2	
Ք ա ց	7	
Լիրքային գրունտ միջակ խոնավություն	12-12 1/2	
Չ " բ	8-8 1/2	
Ք ա ց	9	

Ինչպես առաջին 4 խմբի գրունտներում, նույնպես ել V և VI խմբերի գրունտներում արտադրման նորմաները կարող են բարձրացվել կամ ցածրացվել նեանվյալ ղեկըներում.

1. Լիրքային գրունտներում, լեթե լիրքը թարմ է, պակեկ է 2-4 ամիս, արտադրման նորման պակասեցնում են 1/2-1/6-ով, իսկ յեթե գրունտը պտակել է 2-4 ամիս, արտադրման նորման պակասեցնում են 1/6-1/6 ով:

2. Եթե գրունտը նեանվում է 3 մետրից ավելի կամ 3

մետրից պակաս նեանվորումը, արտադրման բարձրացման կամ պակասեցման նորմաները նույնն են, ինչ վոր ամփած և առաջին 4 խմբերի գրունտների մասին:

3. Ընչված տեղերում, այսինքն նեղ և հենկրաններ ունեցող խրամներում աշխատելիս արտադրման նորմաները պակասեցվում են այնքան, վորքան պակեցվում են առաջին 4 խմբերի գրունտներում:

VI խմբի գրունցներ

Գրունտի լքիկ մշակումն (անսղյուսակ 6)	Միայն փորելն ու դուրս նետելը	Միայն փորացումն
Խիտ գրունտ միջակ խոնավություն	2 1/2-3	4 1/2-5
Չ " բ	2	3
Ք ա ց	2-2 1/2	3 1/2
Փորփորացրած գրունտ միջակ խոնավություն	8 1/2-9 1/2	
Չ " բ	6	
Ք ա ց	6 1/2-7	
Լիրքային գրունտ միջակ խոնավություն	11-12	
Չ " բ	7-7 1/2	
Ք ա ց	8 1/2-8	

Սառած գրուեսներ (VIII խումբ)

	Երկա գրուես	Փորփոշա- ցրած գրուես
Գրուեսի լրիվ մշակումն	1 1/2—2	—
Միայն փորփոշն ու դուրս նետելը	—	7 1/2—8 1/2
Միայն փորփոշացնելը (պո կերակը)	2—3	—

ՀԱՐՑՆԵՐ

1. Ի՞նչ ինտարումենտներ են պետք VI խմբի գրուեսները փորփոշացնելու համար.
2. Ի՞նչ ինտարումենտներ են պետք սառած գրուեսները փորփոշացնելու համար.
3. Ինչքան պետք է ցածրացնել արտադրման նորման V խմբի գրուեսների համար, յեթե նրանք բնական (միջին) խոնավության են, առօրի լայնությունն է 2 մ. յեզ ատուն ունի հենարաններ:

ԽՆԴԻՐՆԵՐ

1. Քանի՞ որում կփորփոշացնի 1 հողափորը V խմբի չոր գրուեսի 20 խ. մ.
2. Քանի՞ փորոզ է պետք, վոր 5 որում մշակեն (այսինքն փորփոշացնեն ու դուրս նետեն) նորմալ պայմաններում V խմբի միջակ խոնավության գրուեսի 300 խ. մ.
3. Քանի՞ որում 3 հողափոր կարող են մշակել սառած գրուեսի 60 խ. մ.:

Կրկնանետում. Յեթե գրուեսը պետք է նետել մետրից ավելի հեռու, որինակ 7 մետր, կատարվում է կրկնանետում, վորովհետև միանգամից հնարավոր չէ թիակով հողը նետել 7 մետր:

Բացի յերկրորդ անգամ նետելուց, յերբինն պետք է լինում նետել նաև յերրորդ անգամ, որինակ յերբ պետք է նետել 10—12 մետր:

Այսպիսի դեպքում կանգնեցնում են 3 խումբ բանվորներ, ամեն խումբը նետում է 3—4 մետր:

Հողի կրկնանետում կատարվում է նաև խորը փոսեր փորելիս: Փոսի յեզրում հողը հավաքվում է թմբի ձևով. այդ թմբից հողը թափվելով, յանդարում է աշխատանքին, կարող է և ֆլասս պատճառել ցածում աշխատող փորողներին, ուստի յեզրում կանգնում են հատուկ բանվորներ, վորոնք այդ հողը յեզրից հեռացնում են:

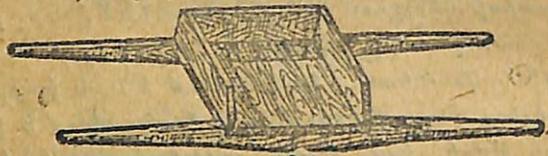
Ավելի խոր փոսերից (պեղաններից) կրկնանետում կատարվում է փոսի լանջն ի վեր: Բանվորները կանգնում են լանջին՝ մի խումբը մյուսից բարձր է նետում են հողը ցածից դեպի վեր:

Յերբինն պետք է լինում նետել գրուեսը վերից վար: Սա կատարվում է առանց դժվարության և ավելի մեծ տարածության վրա, մասնավանդ զառիվայրերում:

Յեթե փոսերի պատերն օղողաձիգ են, պատի մեջ փորում են մի հարթակի, հողը նախ շարտում են այդ հարթակը, ապա այդտեղից դեպի վեր կամ յարմար մեջ շինում են մի տախտակի հարթակի, հողը նախ նետում են նրա վրա, ապա՝ այդտեղից դեպի վեր:

Իսկ յեթե պետք է լինում հողը տեղափոխել հե-
ռու տարածութիւն, հարմար է վոչ թե նետել. այլ տե-
ղափոխել պատգարակներով կամ ձեռնասայլա կրներով և
կամ վագոնիկներով: Այս աշխատանքը յերբեմն հող-
փորոյնքն են կատարում, բայց ավելի հաճախ այդ
կատարում են հատուկ բանփորները: Ուստի այդ աշ-
խատանքներն մասին այստեղ կարճ կխօսենք:

Պատգարակը (նկ. 15) մի հարթ տախտակ է (մոտ
 $\frac{1}{4}$ քառ. մ.) ամրացած կեւի 2 կոթելի վրա:

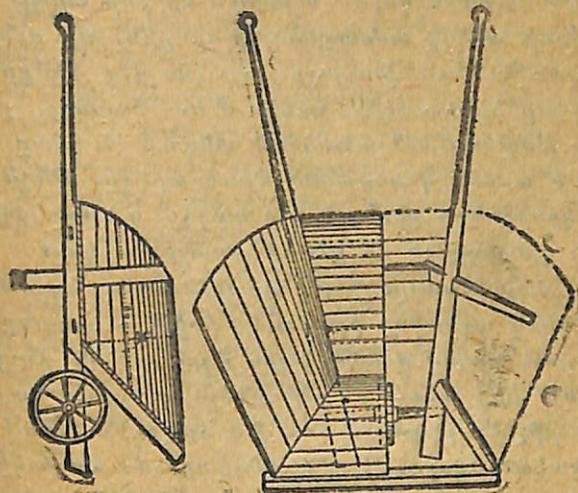

Նկ. 15. Պատգարակ

Տախտակը յերեք կողմից պաշտպանված է յիդ-
րերով նրա համար, վոր հնարավոր լինի պատգարակի
վրա ավելի շատ հող դնել: Ամեն պատգարակին պետք
է լերկու բանփոր, ամեն մեկին հաշված 55 կգ., ընդա-
մենը պատգարակի վրա կարելի յի բնո դնել մինչև
110 կգ.

Ձեռնասայլակներով կեղք Պատգարակով տե-
ղափոխելը թանկ է նստում, այդ պատճառով նրանով
տեղափոխում են այն գեղքում, յեթե շատ հեռու չի
տարվում (40—50 մետրից վոչ ավելի), կամ յեթե աշ-
խատանքը մեծ ծավալ չունի: Իսկ յեթե տարածու-
թիւնը զբանից ավել է, տեղափոխումը կատարվում է
ձեռնասայլակով, վորը մի արկղ է, միջին անամբ $\frac{1}{6}$ —
 $\frac{1}{4}$ ք. մ. տարածութեամբ, առջևում ունի մի փոքր ա-

նիվ, իսկ հետևում՝ 2 կոթ՝ առաջ շարժելու համար:
Ձեռնասայլակի ծանրութիւնն է մոտ 35 կգ. (նկ. 16):

Նկ. 16. Ձեռնասայլակ

Ձեռնասայլակները, սովորաբար, գլորում են գետ-
նին դրած տախտակների վրայով. առանց այդ տախ-
տակների բանփորն ավելի ուժ պիտի գործ դնել: Ձեռ-
նասայլակն առաջ տանելիս բանփորը զլիսավորապես ուշ

Նկ. 16. ա. Ձեռնասայլակի անիվ
և դարձնում, վոր սայլակը հավասարաչառութիւնից
դուրս չգա մի կողմի վրա: Ա.խատանքն ավելի հեշտապ-

ներու համար գործող մի պարան և կապում 2 կոթերի ծայրերից և զցում և ուսերին:

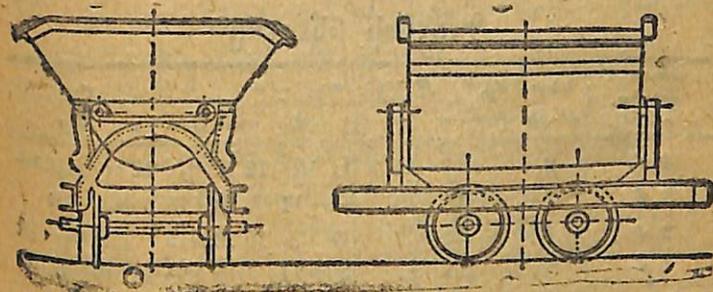
Ներկայումս գործ են ածում մի նոր տիպի սալլակ, վորի արկը ամրացրած չի հիմքին, այլ ունի իր սեփական հենման վտակները, այնպես վոր հիմքը հեշտությամբ նրա տակից հանվում է: Գլորողը բեռով արկը թողնում է նշանակված տեղում և հետը վերջնում է արդեն դատարկած մյուս արկը: մինչև գլորողը կրերի նոր բեռնած այս արկը, դատարկողներն արդեն դատարկած են լինում առաջին արկը:

Այսպիսի սայլակները առանձնապես հարմար են մանավանդ այնպիսի իրեր տեղափոխելիս, վորոնք սալլակը շուտ տարով դատարկելիս փչանում են (ուրնակ աղյուս): Դիք տեղեր բարձրացնելու դեպքում սայլակն ավելի քիչ են բարձում կամ թե զլորողին տալիս են մի ողջական-ձգողը: վերջինս կեղը զցում է սայլակի առջևից և քաշում է զանոթիկեր կամ սալլը իջեցնելիս դանդաղեցնում է նրա ընթացքը: Իսկ յիթե հեռավորութունը 150 մետրից ավելի չե, պետք է կրել ձիով կամ վագոնետով:

ՀՈՂԻ ՏԵՂԱՓՈՆՈՒՄԸ ՌԵԼՄԵՐԻ ՎՐԱ ԴՐԱՍՎԱԳՆՆԵՐԻ ԹԻՅԼԱԳՆՈՒՄ և արագացնում է աշխատանքը, վորովհետև, ուսերի շնորհիվ, վագոնետը հրե ավելի հեշտ է, քան թե ձեռնասալլակը նույն բեռով: Այդ պատճառով վագոնետը շինում են ավելի մեծ ծավալի, քան ձեռնասալլակը: Վագոնետի տարողությունն է մոտ 1 խ. մետր (նկ. 17): Իհարկե, ուսեր զնելը պահանջում է լրացուցիչ ծախսեր, ուստի վագոնետով կրեն ավելի ձեռնատու չե միայն մեծածավալ աշխատանքների դեպքում, լերը ուսերը ծառայում են հարմար

մեծածախար յերկար ժամանակի վագոնետն առաջ մղելու համար բանվորները հրում են նրան հետևից, իսկ վայրեջրում դանդաղեցնում են նրան առանձին արգելակով (ТОРМОЗ), վոր ամրացրած է վագոնետին:

1 խ. մ. տարողութուն ունեցող վագոնետն ուղիղ (հորիզոնական) ճանապարհով առաջ արժեքու համար բավական է մեկ բանվոր: Դիք տեղերում հարկավոր է լինում բանվորների թիվը ավելացնել: Վագոնետը շարժում են նաև ձիերով, վոր ձեռնատու չե ավելի մեծ հեռավորութան և մեծածավալ աշխատանքների դեպքում: Զիաքարչի դեպքում մի քանի վագոնետներ միացվում են միասին, այնպես վոր ստացվում է գնացք, վորը քաշում են ձիերը և կառավարում է բանվորը:

Նկ. 17. Վագոնետ

ԴՐՈՒՆՏՆԵՐԻ ԿՐԿԱՆՆԵՄԱՆ ԱՐՏԱԴՐՄԱՆ ՆՈՐՄԱՆԵՐԸ. Թարմ կրկնանհաման տրտադրման նորմաները նույնն են, ինչ վոր ասված է թարմ լիքային գրունտի փորելու և նեռելու մասին (3 մ. հեռավորութուն նետելու կամ 1 1/2 մ. բարձրութան վրա զուրս զցելու դեպքում):

Ավելի հետև կամ մոտիկ (1-ից մինչ 4 մ.) նե աերու գեպքում, կամ $1\frac{1}{2}$ —2 մ. բարձրութեամբ դեպի վեր դուրս գցելիս արդյունքի նույնաները փոփոխուած են, ինչպես ցույց տվինք դրուճանների փորման հասկացրած գլխում: Այս դեպքում իհարկե, նկատելի թանձր-ված թարմ լիքքային գրունտը:

Մտորե բերված աղյուսակում ցույց են տված արտադրման նորմաները խոր. մետրերով ութժամյա բանտորական որվա համարը նայած թե գրունտը վոր խմբին է պատկանում և ինչ հեռավորութեան պեաք է նեաՎի. վերին տողում ցույց է տված գրունտի խումբը, իսկ նրա ձախ կողմում նեաճան հեռավորութեանը (նորիզոնական գծով կամ դեպի վեր):

Ա. ԱՊՈՒՍԱԿ 9

Գրունտի նեաճաք

Նեաճում հորիշ, գծով	Նեաճումը դեպի վեր	ն	ո	ւ	մ	բ
		1	2	3ա	3բ	
4 մ.	2 մ.	12—15 $\frac{1}{2}$	11 $\frac{1}{2}$ —12	10 $\frac{1}{2}$ —12	10	10 $\frac{1}{2}$
3 մ.	1 $\frac{1}{2}$ մ.	15—19	14—14 $\frac{1}{2}$	13—15	12	13
2 մ.	1 մ.	19—24	17 $\frac{1}{2}$ —18	16—19	15 $\frac{1}{2}$	16
1 մ.	$\frac{1}{2}$ մ.	21—27	20—21	18 $\frac{1}{2}$ —21	18	18 $\frac{1}{2}$

Նեաճումը հորիշով գծով	Նեաճումը դեպի վեր	ն	ո	ւ	մ	բ
		4	5	6	7	
4 մ.	2 մ.	10—10 $\frac{1}{2}$	10	8—9 $\frac{1}{2}$	6—6 $\frac{1}{2}$	
3 մ.	1 $\frac{1}{2}$ մ.	12—13	12—12 $\frac{1}{2}$	11—12	7 $\frac{1}{2}$ —8 $\frac{1}{2}$	
2 մ.	1 մ.	15—16	15—15 $\frac{1}{2}$	14—15	9 $\frac{1}{2}$ —11 $\frac{3}{4}$	
1 մ.	$\frac{1}{2}$ մ.	17—18 $\frac{1}{2}$	17—18	16—17	10 $\frac{1}{2}$ —12	

Յիթե հողը փոսի ափից պեաք է շարտեղ միայն այնքան տարածութեան, վոր նա նորից չթափվի փոսի մեջ, փորողի արտադրման նորման նշանակում են 2—3 անգամ ավելի, քան նորմալ նեաճան դեպքում (այսինքն յերբ նեաճում են 3 մետր հորիզ. գծով կամ 1 $\frac{1}{2}$ մետր դեպի վեր):

Շեպեում (ՕՏՈՑ) հողը դեպի վեր կամ դեպի ցած շարտելիս արտադրման նորման նույնն են նշանակում, ինչ վոր նորմալ նեաճան դեպքում, բայց տարածութեանը փոփոխում են հեակելով ձեով:

1. Խորը փոսերից շեպով դեպի վեր նեաճելիս նորմալ տարածութեանը տատանվում է 2 $\frac{1}{2}$ -ից մինչ 2 $\frac{4}{5}$ մետր (շեպի մակերևույթով հաշված) — նայած շեպի դիֆութեան, քանի շեպը դիք լինի, այնքան նեաճան տարածութեանը քիչ են նշանակում:

2. Հողը դեպի ցած նեաճելիս նորմալ նեաճան տարածութեանը (շեպի մակերևույթով) նշանակում են 4-ից մինչ 5 $\frac{1}{2}$ մ.— դարձյալ, նայած շեպի դիքութեան. քանի շեպը դիք լինի, այնքան ավելի հեռու տարածութեան են նշանակում նեաճելու համար:

Տեղափոխութեան նկատմամբ արտադրման նորման կախված է ամենից առաջ նրանից, թե հողը ինչ տարածութեան է տեղափոխվում, չերկրորդ՝ ճանապարհի բնույթից և դրութեանից: Վերելքում և վայրելքում (մանավանդ վերելքում) տեղափոխելը շատ ավելի դժվար է, քան հորիզոնական ճանապարհով: Ուստի այդ դեպքում նորման իրոտ ցածրացվում է և այնքան ավելի, վորքան մեծ է ճանապարհի դիքութեանը: Ճանապարհի վրա դիքութեանը և ուժեղ պլուտայոնները նույնպես ցածրացնում են նորման:

Վերելքներում կատարվող տեղափոխումների արտադրման նորմաների պակասեցումը հաշվելը բարդ գործ է. դա կարող են անել միայն տեխնիկները: Չանազան միջոցներով տեղափոխումների արտադրման նորմաները միացրած են ստորև բերվող աղյուսակներում: Նորմաները վերաբերում են միայն տեղափոխման (առանց բարձրացնելու և դատարկելու): Յենթադրվում է. վոր ճանապարհը լավ զբուխյան է, հորիզոնական է, առանց ուժեղ պտույտների: Վերևի սողում մետրերով ցույց է տրված, թե ինչ տարածություն է տեղափոխվում գրունտը, իսկ ցածի չիրեք սողում ցույց է տրված բևոի քանակությունը տոններով. վորը կարող է տեղափոխվել ութժամյա բանվորական որում:

ԱՂՅՈՒՍԱԿ 10

Բեռների տեղափոխումը

Տարածություն	5	10	20	50	100	200	500	1000
Տեղափոխ. պտուղարակով	31	26	18	10	—	—	—	—
ձեռնասայակով	—	72	50	26	16	—	—	—
Վազոնետներով	—	—	164	83	54	80	12	6 1/2

Այս աղյուսակից տեսնում ենք, վոր բանվորը վազոնետով մի որում մոտավորապես 3 անգամ ավելի էրող և տեղափոխում, քան ձեռնասայակով և 8 անգամ ավելի, քան պատզարակով:

Հ Ա Ր Յ Ե Ր

1 Մի որվա բնդացրում 20 մետր տեղափոխելու դեպքում քանի՞ անգամ ավելի գրունտ կրի ձեռնասայակ գլորողը, քան թե պատզարակով տեղափոխող մեկ բանվորը

2. Մեկ բանվորական որում 100 մետր տեղադոխելու դեպքում քան անգամ ավելի գրունտ կարելի չե կրել վազոնետով, քան ձեռնասայակով:

3. Մոտավորապես վորքան բեռ է վերցնում վազոնետը:

Խ Ն Դ Ի Ր Ն Ե Ր

1. Քանի բանվոր ե պետք, վոր մեկ որում պատզարակով տեղափոխեն 200 խ. մ. գրունտ 50 մետր տարածություն:

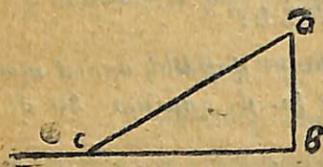
2. 3 գլորող 2 որում ձեռնասայակներով վորքան բեռ կարող են տեղափոխել 200 մետր տարածություն:

3. Յեռեք գլորող վազոնետներով վորքան բեռ կտեղափոխեն 4 որում 200 մետր տարածություն:

6. ՇԵՊԵՐԸ (ОТКОСЫ) ՅԵՎ ՀՈՂԵ ՊԱՏԵՐԻ ԱՄՐԱՅՆԵԼԸ

Գրունտը փորելիս փոսի պատերը չերբեմն ամուր մնում են, բայց չերբեմն փուլ են գալիս: Փլումն առաջանում է այն դեպքերում, չերք փոսի պատերը շատ ղիք են լինում: Փլումներից խուսափելու համար պատերը պետք է թեք լինեն, այսինքն պլտի ունենան շեպեր:

Ենպէրը կարող են լինել զիւր և շեղ (ПОЛОЖИЙ
 ОТЛОЖИЙ): Դիքութիւնը չափուած է թեքութեան իջ
 թիւն և թեքութիւնը, կարելի չէ տեսնել հետեւյա
 լից: Ուղղաձիգ ուղիղը, վոր նշանակած է АВ տառե
 բով (նկ. 18), կոչվում է թեքութիւնը բարձրութիւնը,
 իսկ հորիզոնական ԵՇ ուղիղը, նրա հեռավորութիւնը
 (заложение): Յեթե բաժանենք բարձրութիւնը հե
 մութեան վրա, կստանանք այն մեծութիւնը, վոր
 կոչում ենք քեմութիւնը: Դիցուք շեղի թեքութիւնն է
 50 սմ., իսկ հեռավորութիւնը—80 սմ. թեքութիւնը հա
 վասար կլինի 50: 80, այսինքն $\frac{5}{8}$:

Նկ. 18. Թեքութիւն

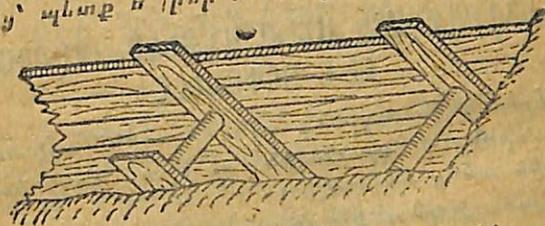
Յեթե հեռավորութիւնն ու
 բարձրութիւնը հավասար
 են, թեքութիւնը հավասար
 կլինի մեկի: Այդպիսի շեղը
 կոչվում է միակի: Յեթե
 հեռավորութիւնը $1\frac{1}{2}$ անգամ
 մեծ է բարձրութիւնից, շե
 պը կոչվում է մեկ ու կեսայի, իսկ յեթե 2 անգամ
 է մեծ, կոչվում է երկնակի շեղ:

Թեքութեան մեծութեան ընտրութիւնը կախված
 գրունտից: Ալագոտ, սևահող գրունտների, լեռնակա
 վերի և կավի համար շեղը սովորաբար նշանակվում է
 1: $1\frac{1}{2}$, այսինքն մեկուկեսային (ինչպես փորելիս
 նույնպես և լիրք գոյացնելիս):

Կոպիձի և խճի համար շեղը նշանակվում է ավե
 լի զիւր՝ 1: $1\frac{1}{4}$: Միայն խիտ պառկած խճոտ գրուն
 տի համար թույլատրվում է փոսի շեղն անել միակի
 այսինքն 1: 1, բայց լիրքուս սովորաբար շեղը անում
 են դարձյալ 1: $1\frac{1}{4}$:

Յեթե հարկավոր է լինում փոքր փորել ուղղաձիգ
 պատերով ապա անհրաժեշտ է պատերն ամրացնել
 վրանից խուսափելու համար:

ՊԱՏԵՐԻ ԱՄՐԱՅՆԵԼԸ—կատարվում է հետևյա
 կերպ: Յերկրորդ տեսակի տախտակներ (մի կողմից
 կարված, իսկ մյուս յերեսը սապատավոր) շարվում են
 հորիզոնական, տափակ յերեսների կայքած հայր ուղ
 աձիգ պատերին: Այլ տախտակները միմյանց հետ
 ամրացվում են ուղղահայաց դրած կահեղճակներով
 (стойка) նույնպես մի յերեսը տաշած: Այս կանգակ
 տախտակները խփվում են մեկը մյուսից 1—2 մետր
 հեռավորութեան վրա: Փոսի պատերի մաս դրված յե
 րար զիմաց գտնվող 2 կանգակներին զեմ են օակիս
 կողոր գերաններ (պանանգ, распорка), 9—13 սմ
 հաստութեան: Պահանգները հեռավորութիւնը մեկը
 մյուսից՝ պետք է լինի մոտ $\frac{3}{4}$ մետր (նկ. 19):

Նկ. 19. Ուղղահայաց պատերի ամրացնելը

Նիստ գրունտներում հորիզոնական տախտակները
 դրվում են վոր թե մեկը մյուսին կիսի, այլ արանքնե
 բով, մոտավորապես մեկը մյուսից մի տախտակի լա
 նութիւնն հռու:

Յերբեմն այդ ամրացնող պատենքը շինում են
 ուղղահայաց դրված տախտակներից: Այս դեպքում

ախառակները արած ծայրերը կռաններով խփում են պեղանի (փստի) հատակի մեջ 20—30 սմ խորությամբ: Տախտակները պետք է կից դրված լինեն իրար կողքի՝ ուղղորդով: Նրանք ամրացվում են իրար հորիզոնական տախտակով փարոսային կանգնակների ուղիքով: Իսկ կանգնակներն ամրացվում են փայտե կոլոր հենարաններով:

Պեղանում աշխատանքը վերջացնելուց հետո ամրացնող մատերիայը հավաքում են, վորպեսզի հետագայում կրկին գործի դնեն: հավաքելը պետք է կատարվի զգուշությամբ, վորպեսզի հողի փլուզմն տեղի չունենա:

Ամրացումը սովորաբար կատարում են վոչ թե հողափորներն, այլ հյուսնները: այդ պատճառով այստեղ մենք բավականանում ենք այդ աշխատանքների համատար նկարագիրը տալով:

7. ԱՆՍԱՆԻՐՈՎԿԱՅԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ (ՀԱՐԹԱՑՆԵԼԸ ՅԵՎ ՏՈՓԱՆԵԼԸ)

Այժմ կնկարագրենք այն հողային աշխատանքները, վորոնցով գրունտին ու նրա մակերևույթին առանձին տեսք են տալիս:

Այս աշխատանքները մի քանի դեպքերում պահանջում են նախապատրաստական այլ աշխատանքներ: Իրանցից ամենապարզն է լիբեալին կուլտերի փոցխելը, վոր կատարվում է թիակներով և բազկաքած է յերկու աշխատանքից:

1. Կուլտը փռում են թիակներով:

2. Հարթացնում են նրան:

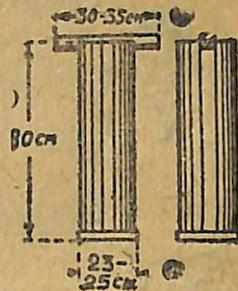
Այս յերկորդ աշխատանքը կատարում են թիակներով ու փոցխերով:

Փոցխը շինվում է յերկաթից (նկ. 20), աւնկում է 10-ից վոչ պակաս յերկաթե տառամներ, հազցվում է յերկար (մինչ 2 մ.) պայտե կաթի վրա: Փոցխելուց հետո կարող են մնալ անհարթություններ 10սմ-ից վոչ ավելի բարձրությամբ:

Փաած հողի տոփաններով խաղցնելը կոչվում է տոփանում: Փուխը հողը զանգաղ է նստում:

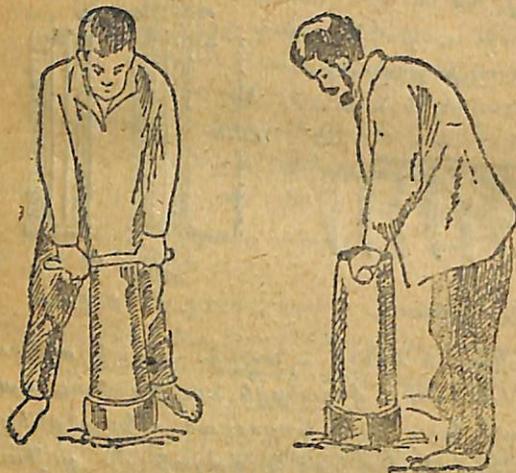
Նկ. 20. Փոցի

Նկ. 21. Տօփան

վոր յերբեմն տեսւմ է մինչև 3 տարի. ուստի անհրաժեշտ է նրան խաղցնել, վորպեսզի նա նստելու ժամանակ չխախտի նրա վրտ կառուցած շինվածքների ամրությունը: Տօփան կոչվում է փայտի մի քթուկ (մոտ 25 սմ. հաստության և 80 սմ. բարձրության), վորի ստորին մասին հաղցրած է յերկաթե մի ողակ, իսկ վերեւում ունի փայտե մի ընդլայնական կոթ (նկ. 21): Այդպիսի տոփանի ծանրությունն է մոտ 15 կգ. փորողը ձեռքերով բռնելով կոթի 2 ծայրերից (նկ. 22), քիչ կռանում է և 2 վտտքի թաթերը դնելով իրարից 1/2 մետր հեռու, բարձրացնում է տոփանը 10—15 սմ. և արագ թողնում է նրան խաղցվող հողի վրա, ինքն էլ այդ ժամանակ թեքվում է դեպի առաջ: Այդպիսով նա մի րոպեյում հասցնում է միջին թվով մոտ 30 հարված: Պետք է տոփանել շարքերով, սկսած յեզրերից դեպի մեջ տեղը, այնպես վոր ամեն մի հարվածը

ժառանգը ճանկի նախորդ հարվածի տեղը Ամեն մի շարքը սովորաբար տափանում են մի քանի անգամ Յեթե պանանջվում է թեթևակի ձեռնի փուխը բուսական հողը կամ ավազը, դորձ է անվում թեթև տափան

Նկ. 22. Տփանումն

Նկ. 23 թեթև արմարումն

վոր հաղմված է փայտե կոթի վրա ամրացրած մի տախտակից (Նկ. 2):

Ավազը տափանելիս պետք է վրան ջուր ցանել, նրան խոնավութուն տալու համար, հակառակ դեպքում նա չի պնդանա: Տափանում են սովորաբար 30 սմ. հաստութուն ունեցող շերտեր, իսկ այնտեղ, ուր պանանջվում է ավելի խոնավ տափանում, միայն 15 սմ. հաստության շերտեր:

ՀԱՐԹԱՅՈՒՄ.—Հողի անհարթութունները թիա-կով կտրելը և այդ կտրտվածքով փոսերի լցնելը կոչ

վում է հարթացում (պլանիրովկա), զորի փամանակ մակերևութը հարթացվում է տեխ. նակողության տված նշանակումներով: Յեթե դուրս պրծած մասերի կտրած հողը չի բավականացնում փոսերը լցնելու համար, պետք է հող բերել դրսից-կողքերից, իսկ չեթե, բնականապես կտրած հողը չափազանց շատ է, ավելորդը պետք է հեռացնել հարթացվող մակերևութից:

Հարթացումը կատարվում է մետաղե թիերով և բաղկացած է՝

1. Դուրս պրծած մասերը կտրտելուց.
2. Փոսերը լցնելուց.
3. Գրունտը հարթացնելուց՝ ըստ նշանակում-ների.

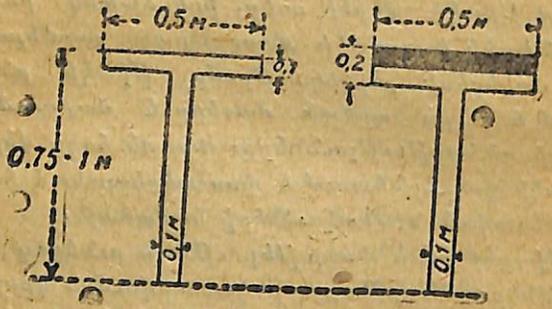
Հարթացումը կատարելիս՝ փորողը կանգնում է խիստ նոսրացած և ձախ վտարք դնում և առաջ թին բռնում և գրեթե հորիզոնական դնով, աջ ձեռքով բռնելով թիակի վերևի ողից, իսկ ձախով բռնում է կոթը թիակի խողովակի մաս: Արագ շարժելով թին հողի մակերեսի յերկարությամբ, թիակի բերանով կտրում և դուրս պրծած մասերը և մաքրում է այլ տեսակի անհարթութունները: Կտրած հողը վերցնում է թիակի վրա և նետում և փոս տեղերը կամ հարթացնում է տված նշանակումների համաձայն:

Լիքքերում և փոքր թեքութուն ունեցող մակերևութներում հարթացումը կատարվում է դրսից բերած հողի ավելացումով: Դրե շեղերը և փոսերի հատակները հարթացման են չենթարկվում բացառապես կտրտումներով: Այստեղ հող ավելացնել չի թույլատրվում:

Թե վարանդ և վորջան հող պետք և ավելացնել, առանապետը ցույց և տալիս գետնին խրած ցցերով, ցցի բարձրությունը ցույց և տալիս թե վորջան հող պետք լցնել, այդպիսով, ցիցը ավելացնելու նշանն և

Հարթացումից հետո մակերևույթը չպետք ունենա 2 սմ. բարձր անհարթություններ (այն էլ 5 քառ. մետրի վրա մեկ անհարթությունից վոչ ավելի): Հարթացրած մակերևույթի թեքությունը պետք և համապատասխանի տրված թեքություն: Յեթև հարթացման ստուգումն կատարվելու յե վոչ թե աչքի չափով, այլ բնյկայով կամ շարլանով, այդ զեպքում պանանջվում և ավելի խնամքոտ աշխատանք:

Հարթացվող մակերևույթին ավելի կանոնավոր թեքություն տալու համար, սովորաբար գործ և անվում տարադիտ (վիզիրիա): Տարադիտը շինում են վորոշ չերկարություն և լայնություն 2 1/2 սմ. հաստություն ունեցող տախտակներից, վորոնք միաց-

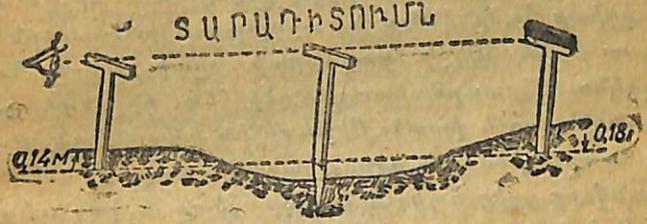

Նկ. 26. Տարադիտներ

վում են տառի ձևով: Սովորաբար տարադիտը ներկում են սպիտակ ներկով (նկ. 24): Տարադիտների ամեն

մի պարտիալում դրվում և մեկ տարադիտ, վորի վերևի տախտակը կրկնակի լայնություն ունի և վերևի մասում ներկված և սև գույնով:

Դիցուք, հարթացվող մակերևույթի սկզբում և վերջում պետք և կտրել հողը (նկ. 25) 14 և 18 սմ. Հարց և ծագում, ինչքան պետք և հող ավելացնել այդ տարածություն մեջտեղում, վորպեսզի ստանանք

Նկ. 25. Տարադիտում

հորիզոնական հարթություն: Դրա համար այդ տարածություն ծայրերում, ուր հողը պիտի կտրվի, փորում են փոսեր հենց այն խորություն, վորջան պանանջվում և կտրել և այդ փոսերում դնում են 2 տարադիտներ (սովորաբար վոչ թե փոսի հատակի վրա, այլ փոսի մեջ խրած ցցի վրա): Հարթացվող տարածություն մեջտեղի ցածրություն նույնպես խրվում և մի ցից և նրա վրա դրվում և 3-րդ տարադիտը: Բոլոր ցիցերը տարադիտները պետք և լինեն անպայման միևիկերեք տարադիտները պետք և լինեն անպայման միևնույն բարձրություն, սովորաբար մեկ մետր: Տասնանույն պետք կանգնում և առջևի ձախ տարադիտի մոտ (ուր պետք կանգնում և առջևի ձախ տարադիտի մոտ, վորը բռնում և գնում և հետևի սև տարադիտի մոտ, վորը բռնում և անշարժ, իսկ բ. բանվորը՝ կացինը ձեռքին կանգնում

ե միջին տարադիտի մաս Տասնապետը ձեռքով բռնում է իր տարադիտը և պղզելով նայում է տարադիտի վերի լեզրից իր հայացքը նա ուղղում է հետեւ: տարադիտի մեջտեղին, վորտեղ գտնվում է սև շերտն սպիտակ շերտից բաժանող գիծը: Այն լեռահայտական գիծը, վոր գնում է տասնապետի աչքից դեպի հետևի տարադիտի միջին գիծը, կոչվում է տարադիտային գիծ: Տասնապետը նայում է միջին տարադիտը համընկնում է արդյոք տարադիտային գծի հետ: Յեթե միջին տարադիտի վերի լեզրը համընկնում է տարադիտային գծի հետ, կնշանակի ցիցը է սնունավոր և խրած: Յեթե միջին տարադիտը բարձր է տարադիտային գծից, տասնապետի ցուցմունքով բանվորը ցլից հանում է տարադիտը և կացնով ցիցն ափիլի խորն է մղում դետնի մեջ, մինչև վոր նորից տարադիտելիս միջին տարադիտը կհամընկնի տարադիտային գծի հետ:

Վերջապես կարող է պատահել, վոր միջին տարադիտը ցած լինի տարադիտային գծից: Այդ դեպքում բանվորը մի նոր ցից է խփում նախկին ցցի կողքին, բայց վոչ այնքան խորը, այնպես վոր տարադիտը վրան դնելիս ափիլի բարձր կանգնի: Մեկ յերկու վորձից հետո հաջողվում է տարադիտը կանոնավոր դնել վորից հետո տարադիտումն համարվում է վերջացած:

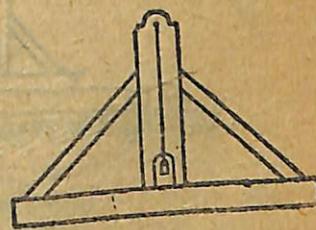
Ցցի գաղաթը ցույց է տալիս, թե վորքան հող պետք է լցնել, վորպեսզի ստացվի համաչափ թեքության մակերևույթ: Յեթե հարթացվող հողամասը յերկար է, առջևի ու հետևի տարադիտների միջև զրվում են վոչ թե մեկ, այլ մի քանի տարադիտներ, վորպես-

զի վորոշն ամփելիք հողի քանակությունը մի քանի միջանկյալ կետերում:

Միջանկյալ կետերում կարվելիք հողի մեծությունը նույնպես վորոշվում է տարադիտներով, բայց այն տարբերությամբ, վոր նախ փորում են լայն փոս, ապա այդ փոսում խփում են ցից՝ գետնի յերեսից ցած, ու տարադիտը դնում են վրան: Տարադիտներով վորոշվում աշխատանքները վոչ միայն հարթացնեն վորոշվում աշխատանքները վոչ միայն հարթացման ժամանակ, այլ ուրիշ շատ աշխատանքներում: որինակ՝ առուների հատակը նշանակելիս, ճանապարհի յերեսքի բարձրությունը նշանակելիս, փոսի խորությունը նշանակելիս և այլն:

Յեթե ճանապարհի յերեսքին պետք է տալ լայնական վորոշ թեքություն, հարմար է զրա համար գո, ծ դնել վատերպաս, հարթացույց ունեցող րեյկա կամ լեկալ:

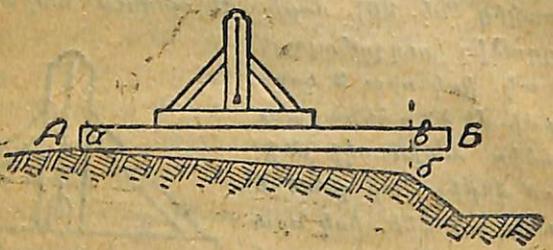
Վատերպասը կաղմված է մի հորիզոնական կարճ տախտակից (նկ. 26), վորի մեջտեղում ամրացրած է մի ուղղաձիգ (ուղղահայաց) տախտակ, իսկ սրա 2 կողմերից մի-մի թեք հենարան: Ուղղաձիգ տախտակի մեջտեղում վերից վար գծած է մի ուղիղ սև գիծ, իսկ նրա վերի ծայրում ամրացրած է մի թեք վոր ցածի ծայրում ունի վորբրիկ ծանրություն: Յեթե ցածի տախտակը պակաս է հորիզոնաբար, թևն ու ծանրությունը համընկնում են սև գծի հետ: Յեթե թևը ծանրության հետ ուղղաձիգ չեն,

Նկ. 26. Վատերպաս

հնշանակի վատերպասը հորիզոնաբար չի կանգնած, վատերպասի փոխարեն ավելի լավ է դործածել հարթացույց: Սա կազմված է աղաղի խողովակից, վոր լցված է հեղուկով և մեջը թողած է ողի մի բշտիկ: Խողովակը դրված է փայտի կամ մետաղի մե արկղի մեջ, արկղի վերևում թողած է մի բացվածք: Ողի բշտիկը կանգնում է այդ բացվածքի վերևում միայն այն դեպքում, յերբ հարթացույցը դրված է հորիզոնաբար, հակառակ դեպքում նա փակվում է դեպի բարձր կողմը և չի լերևում: Հարթացույցը ավելի ճիշտ է աշխատում, քան փայտե վատերպասը և փոքրության պատճառով հարմար է տեղափոխման համար:

Բեկիս կոչվում է զուգահեռ կողեր ունեցող մի տախտակ (մոտ $2\frac{1}{2}$ սմ. հաստության և մինչև 15 սմ. լայնության): Յերեսքի պահանջվող լայնական թեքությունը ստանալու նպատակով հարկավոր քանակությունը վորտեիս AB բեկալի (նկ. 27) մի ծայրը դնում

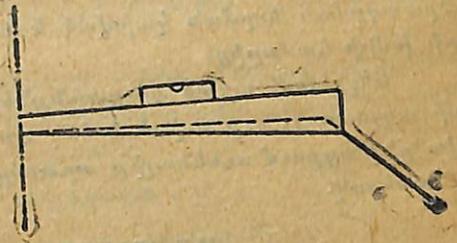

Նկ. 27. Բեկալով ու վատերպասով աշխատելը

են յերեսքի մեջտեղում (a կետում), իսկ մյուս ծայրը դնում են յերեսքի յեզրին (b կետում) և հարթացույցը դնում են բեկալի վրա: Բեկալի B ծայրը բարձրացնելով ու ցածրացնելով, հարթացույցի ցուցմունքի

սղծությամբ բեկյան հասցնում են հորիզոնական դրության, ապա հաշվելով $6B$ բարձրությունն ու բաժանելով aB յերկարության վրա (վոր մտաւորապես հաստար է առին) ստանում են թեքության մեծությունը: B թե սա պահանջվածից մեծ է լինում, տանապետը հաշվում է թե վորքան պետք է լինի բարձրությունը յեզրից մինչև հորիզոնական բեկյան պահանջվող թեքության համար և 6 կետում խփում է մի ցից, այն բարձրության, վորչափ դրունա է պահանջվում լցնել: ԼեկԱԼ.— Ավելի ևս հեշտ է լեկալով աշխատելը:

Լեկալը մի տախտակ է (սովորաբար $2,5$ սմ. հաստության), վորի մի կողմը հորիզոնական է, իսկ մյուսը պահանջվող թեքության (նկ. 28): Լեկալի վերին կողի վրա դրվում է հարթացույցը կամ վատերպասը: Յեթե յերեսքին տված թեքությունը շատ փոքր է, լեկալի ցածի կողի տակ պետք է վորել մի ահոս (հեկալի վրա՝ աջ կողմում) այնպես, վոր լեկալի վերին կողմը պատկի հորիզոնաբար. վերջինս վորտեղում է հարթացույցով, իսկ ահոսի խորությունը ցույց է տալիս, թե ինչքան պետք է կարել հողը: Յեթե յերեսքին տված թեքությունը շատ մեծ է, լեկալի ծայրը յեզրից բարձր կլինի: Այդ դեպքում լեկալի ցածի կողը միանգամից ցույց կտա, թե վորքան հող պետք է լցնել:

Նկ. 28. Աշխատանք լեկալով

մի ահոս (հեկալի վրա՝ աջ կողմում) այնպես, վոր լեկալի վերին կողմը պատկի հորիզոնաբար. վերջինս վորտեղում է հարթացույցով, իսկ ահոսի խորությունը ցույց է տալիս, թե ինչքան պետք է կարել հողը: Յեթե յերեսքին տված թեքությունը շատ մեծ է, լեկալի ծայրը յեզրից բարձր կլինի: Այդ դեպքում լեկալի ցածի կողը միանգամից ցույց կտա, թե վորքան հող պետք է լցնել:

ԱՐՏԱՂՐՄԱՆ ՆՈՐՄԱՆՆԵՐԸ.—Ընդունված է, վոր

հարթացվող կույտերն ու անհարթությունները պետք է լինեն թարմ վրժային գրունտից: Կույտերի բարձրությունը 50 սմ. ավել չլինի և 5 մետրից ավելի հեռավորություն չունենան իրարից: Հողը կույտերից նետվում է 4 մ. հեռավորության վրա՝ հորիզոնական մակարդակով կամ վորքը թեքության շեղերով: Թեքությունը ավել չլինի, քան թե 1:2, այսինքն վոր բարձրությունը իր հեռավորության կիսից ավել չլինի: Փոցխվիլիք և հարթվիլիք հողի քանորոշը¹⁾ տրվում է վոչ թե խորանարդ, այլ քառակուսի մետրերով:

Փոցխումից հետո ստացած շերտի հաստությունն ընդունված է 20 սմ: Ավելի հաստ, որինակ 35 սմ. շերտի դեպքում արտադրման նորման պակասում և: Արտադրման նորման կախված է նույնպես գրունտների խմբի համարից:

Յեղնելով տված ցուցմունքներից, ստանում ենք մի աղյուսակ, ուր տված է հող փորողի 1 բանվ. որվա ընթացքում ունենալիք արտադրման նորման քառ. մեարերով:

Ա.Ղ.ՅՈՒՍԱԿ 11.

Գրունտի փոցխումն կույտերից

Փոցխվող հողի հատությունը	Գրունտների խմբերը			
	I և II	III ա և III բ	IV	V և VI
20 սմ	200	167	125	94
20 սմ	125	104	78	69

¹⁾ Գանակի վորոշումն (չրոկ).

Յեթե աշխատանքը կատարվում է ավելի դեղնեպքում, արտադրման չափը պակասեցվում է մասավորապես քանորոշի $\frac{1}{6}$ -ով:

Այս բոլոր նորմաները վերաբերում են, ինչպես ասվեց, գրունտի թարմ վրժային կույտերի փոցխելուն: Իսկ յեթե գրունտը վաղուց է պատկած, հողի փորումը կույտերից՝ կատարվում է կուսական հողի փորելու նորմաներով, իսկ հարթացումն—փոցխելու նորմաներով (աղյուսակ 11), բայց պահանջվում է 2 անգամ ավելի արտադրում, քան թարմ վրժային հողից փոցխելու դեպքում:

ՏՈՓԱՆԵԼՈՒ ԱՐՏԱՂՐՄԱՆ ՆՈՐՄԱՆՆԵՐԸ.—Նոր-

մալ պայմաններում տոփանը կատարվում է հորիզոնական մակարդակում կամ շեղերում՝ վոչ ավելի դեղնե քան 1:4:

Հետևյալ աղյուսակը ապլիս է տոփանողի արտադրման նորման խոր. մետրերով ութմայա բան. որում վորքը թեքության շեղերում:

Ա.Ղ.ՅՈՒՍԱԿ 12

Գրունտի տոփանումը

Ի. շղիսի տոփանում	Գրունտներ		
	Ավազ	II խմբի	IV և VI խմբերի
30 սմ. շերտի տոփանում	75	53	40
15 սմ. շերտի խնամքա տոփանում	—	17	18

1:4 կամ ել ավելի դեղնեպքը տոփանելիս նորման պակասում է քանորոշի մոտ $\frac{1}{6}$ -ով: Յեթե տոփանումը կատարվում է հենարաններով ամրացրած նեե

տեղերում, բարձր քանորոշները պահպանեցվում են $\frac{1}{4}$ -ով
ՀԱՐԹԱՑՄԱՆ ԱՐՏԱԴՐՄԱՆ ԿՈՐՄԱՆ.—շատ
 պայմաններից և կախված. 1) բնական գրունտն և
 հարթացման լենթարկվում, լիբրային պնդացած, թե
 թարմ լիբրային. 2) ինչ խմբի յե պատկանում զը-
 բունտը. 3) հողի հարթացումն ինչպիսի նշտությամբ
 պետք և համապատասխանի աված նշանակումներին 4)
 տեղի բնական թեքությունը:

Աղյուսակում բերված ավյալները ցույց են տալիս
 փորողի արտադրման նորման հարթացում կատարելիս
 խոր. մետրերով ութժամյա բանվորական որում: Ցան-
 թաղրվում և, վոր հարթացումը կատարվում և հորիզո-
 նական մակարդակում կամ 1:2-ից վոչ ավելի թեքու-
 թյուն ունեցող շեպերում (նշանակումները արվում են
 աչքի չափով):

ԱՂՅՈՒՍԱԿ 13.
Հարթացում

Ինչպիսի հարթացում	Գրունտի խմբերը			
	I և II	III և IIIբ	IV, V և VI	VII և VIԶ
Բնական գրունտի հարթացում	50	38	26	2-4
Լիբրային պնդացած գրունտի հարթացում	57	47	33	27
Թարմ լիբրային գրունտի հարթացում	72	62	53	32

1:2-ից ավելի թեքություն ունեցող զիբ շեպերի
 հարթացումը կատարելիս արտադրման չափը պակաս

տեղում և քանորոշի $\frac{1}{4}$ -ով: Բանորոշը խիստ բարձրաց-
 վում և, յերբ հարթացումը կատարվում և առանց նը-
 շանակումների, աչքաչափով. այս դեպքում քանորոշը
 բարձ, ացվում և 2 անգամ:

Ընդհակառակն, բնյկայով կամ շարունով հարթա-
 ցում կատարելիս արտադրման նորման պակասեցվում
 և քանորոշի $\frac{1}{4}$ -ով. իսկ հարթացույց ունեցող բնյկա-
 յով կատարելիս—քանորոշի $\frac{1}{4}$ -ով, վորովհետև այստեղ
 ավելի ճիշտ աշխատանք և պահանջվում:

ՀԱՐՅԵՐ

1. Մոտավորապես ինչ քաշ ունի սովորական տոփանը:
2. Ինչ բան և լեկալը:
3. Աշխատանք կատարելու համար ամենաբիլը քանի՞ տարողի և և պետք:
4. Արտադրման նորման վո՞ր դեպքում և ավե-
 ր—30 սմ. շերտի տոփանելիս, թե 15 սմ. շերտի:

ԽՆԴԻՐՆԵՐ

1. Քանի փորող և պետք IV խմբի 200 քառ. մ գրունտ փոցխելու համար.
2. 2 փորող քանի՞ որում կարող են խնամքով տոփանել, II խմբի 136 քառ. գրունտ.
3. 4 փորող 2 որում քան՞ քառ. մ. կարող են. հարթացնել, յեթե գրունտը պատկանում և III խմբին յեվ թարմ լիբրային և:

Ց. ՊԵՂԱՆՆԵՐ ՓՈՐԵԼՈՒ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՑՈՒՑՄՈՒՆՔՆԵՐ.—Այստեղ, ուր
 գիտի կատարվեն հողային աշխատանքներ, ամենիք

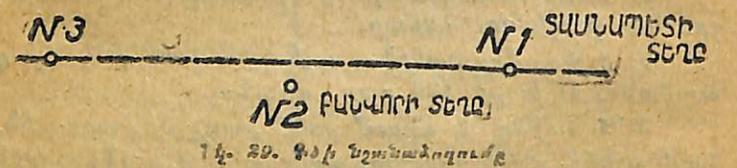
տառջ պետք է մաքրել նյութերը և առհասարակ բոլոր
իրերը, վորոնք կարող են աշխատանքը խանգարի:

Յեթն աշխատանքը կատարվելու չի ցածրուլթում
կամ դիք սարալանջում, բարձրից պետք է փորե-
կանավ՝ շուրը անվնաս դարձնելու համար, հակա-
սակ դեպքում նա կխանգարի աշխատանքը: Ապա
պետք է նշել սպազա փորվածքի կամ պեղանի յեղրե-
քակ չերկարությունն ու լայնությունը:

Իրա համար ծառայում են 50 մմ. հաստություն
և մոտ 1/2 մ. չերկարություն ունեցող ցիցեր (սովորա-
բար կեչիի փայտից), կանեփից պատրաստած բարձր
փորակի թել, բուլետ և նշանածողեր (բարակ կեչի ցի-
ցեր մինչև 2 մ. բարձրության):

ԲՈՒԼՅՑ կոչվում է կտորից, չերբենն մնապից
պատրաստած ժապավենը, վորի վրա նշանակված են
բաժանումներ, որինակ սանտիմետրեր և մետրեր: Նա
զրված է լինում կաշվե պատյանի մեջ, վորից հեշտու-
թյամբ զուրս և գալիս, հեշտությամբ էլ հետ և փա-
թաթվում պատյանի մեջ:

Նշանածողերը ծառայում են նշելու համար մի

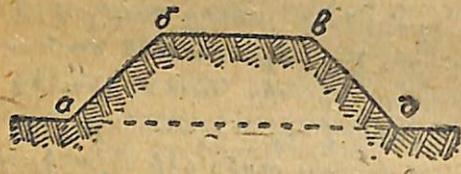
ուղիղ գիծ, վորը համարվում է աշխատանքների առհ-
ման. մի-մի նշանածող խփելով հողամասի այս և այն
ժայրերում (անվանենք նրանց № 1 և № 3, նկ. 29),
տասնապետը կանգնեցնում է մեկ բանվոր № 23 նշա-
նածողը ձեռքին — առաջին չերկու նշանածողերի միջև:

Բանվորը իր նշանածողը խփում է գետին, իսկ տաս-
նապետը կանգնելով № 1 նշանածողի հետևում նայում
է № 3 նշանածողին: Յեթն № 2 նշանածողը չե, կում
է, կնշանակի նա գտնվում է № 1 և № 2 նշանածողե-
րի ուղիղ գծի վրա: Հակառակ դեպքում տասնապետը
ձեռքի շարժումով ցույց է տալիս, թե դեպի վոր կող-
պետք է շարժել № 2 նշանածողը: Մի քանի փորձից
հետո, չերբ բանվորը իր նշանածողը դնում է այնպես
վոր տասնապետը իր նշանակում է № 3 նշանա-
տեննում այդ նշանածողը, նշանակում է № 3 նշանա-
ծողը զրված է կանոնավոր: Իրանից հետո նշանա-
ծողը խփում է գետին: Այդպիսով միջին նշանածողը հետ-
բավորություն է տալիս վորտեղ ուղիղ գծի միջանկյալ
կետը:

Յերբ նշանածողման գիծը շատ չերկար է, դնում
են վոչ թե մեկ, այլ մի քանի միջանկյալ նշանածողեր:
Յերբենն № 2 նշանածողը դնում են վոչ թե № 1 և № 3
նշանածողերի միջև, այլ № 3 նշանածողի մյուս կող-
մում: Այսպես են վարվում այն դեպքում, չերբ
տրված է կարճ գիծ և պետք է նրան շարունակել
№ 2 և մյուս նշանածողերի հաստատումն այս դեպք: մ
վոչնչով չի տարբերվում վերը նկարագրված չերկա-
նակից: Գիծը նշանածողելուց հետո տասնապետը այդ
գծով խփում է ցիցեր: Նշանածողերը հավաքում է
իսկ բանվորներն ցիցերն իրար հետ միացնում են իս-
թով, վորպեսզի աշխատանքները կատարվեն ուղիղ գծե-
րով: Սա կոչվում է գիծ կապել:

Մրանից հետո տասնապետը բուլետով շափում է
ապագա աշխատանքի չերկարությունն ու լայնությունը
և փորողները սկսում են իրենց գործը:

Փորոշներն իրարից տխուրսի հեռավորութեան վրա լին կանգնում, վորպեսզի մեկը մյուսի աշխատանքին չխանգարի և սկսում են փորել, հողը դուրս շարժելով պեղանի այս և այն կողմերը: Թորը փորված քամի չունի և կրկնանետումով կամ հարթակներից կամ շեղանի վրայով: Դուրս դցած հողը նետում են թիերով կամ կրում են կամ հարթացնում, բայց լերքին տեղ

Նկ. 30. Կավայեր

քուլթյուններ, վորոնց դիրությունն ավելի չպետք է լինի միակից: Այդպիսի թումբը կոչվում է կավայեր (նկ. 30).

Յերբ պեղանը պահանջվող յերկարությամբ փորված է, բուլետով չափում են նրա յերկարությունը լայնությունը՝ վերևում ու ներքևում և խորությունը (մի քանի տեղերում): Թե ինչպես են հաշվում կատարված աշխատանքները, ցույց կարվի հետո:

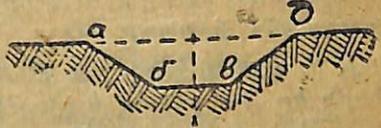
9. ՓՈՍԵՐ ՓՈՐԵԼՈՒ ԱՇԽԱՏԱՆԲԸ

Նեղ պեղանները սովորաբար կոչվում են փոսեր: Փունդամենտների համար փոսերը փորում են վոշ խոր (մինչև 1,5 մ), ուղղաձիգ պատերով: Զրմուղի համար առանհերք փորում են նույնպես ուղղաձիգ պատերով:

բայց ավելի նեղ ա. ավելի խոր¹⁾ են անում, քան փունդամենտի համար փորվող փոսերը:

Ուղղաձիգ պատեր ունեցող փոսերը (մասնավորապես թե նրանք խորը չեն և փորված են վոշ խոր, հեշտությամբ փրոզ գրունտներում) անհրաժեշտ է ամրացնել հենարաններով, ինչպես արդեն նկարագրել ենք: Տեղի մաքրումն ու նշումները կատարվում են, ինչպես պեղաններ փորելիս. դետնի մակերևույթի վրա պետք է նշանակել փոսի չերկու պատերն էլ:

Փունդամենտների համար փոսեր փորելիս հողի մեծ մասը հեռացնում են օրհուրյան օեզից: Զրմուղի համար փորվող առանհերք կողքին դուրս աված հողը թումբ են տալիս փոսի չերից քիչ հեռու: Փունդամենտը դեկուց կամ խողովակները շարելուց հետո հողը նորից հետ են լցնում, բայց անպատճառ շերտշերտ տոփանելով, փորելը և աշխատանքների չափումներ կատարելը վոշնչով չեն տարբերվում պեղաններ փորելու ժամանակ կատարվողներից:

Նկ. 31. Կյուվետ

ԿՅՈՒՎԵՏՆԵՐԸ— կամ մերձ ճանապարհային կողմային առանհերք, վոր շինում են ջրի համար ու մինչև վերջին թողնվում են բաց, ուրիշ կերպ չեն փորում: Այստեղ ուղղաձիգ պատեր թուլլատրելի չեն, նրանք պետք է ունենան փոքր թեքություն, այսինքն պետք է լինեն վորոշ մեծա-

¹⁾ Սա վերաբերվում է Թուստոտանին՝ ձեռագիր գրառում պատճառով մեղմում ջրմուղի խողովակները դրվում են 1/10-1 մ խորության մեջ:

թյան շնորհիւ 31-րդ նկարը իրենից ներկայացնում է այդպիսի առվի լայնական տեսքը:

Կյուվետների առանձին մասերն առանձին առանձինքն ունին: Ճե հատակը կոչվում է առու, ճե և ՅԱ կողմնային սլաքերը—եծպեր, իսկ ճ և ճ կետերը, ուր, եծպերը հատվում են գնանի մակերեսի վրա—լեզուներ: Տասնապետը սովորաբար ցիցերով նշանակում է արտաքին յեզրերից մեկը, այն, վոր պետք է դնա սեղի գծով:

Շնորհիւ թեքութեան մեծութունը, հատակի լայնութունը և առվի խորութունը (կամ հատակի թեքութունը) տալիս է տասնապետը, իսկ փորողները առանձնապես պետք է հետևեն, վոր առվի հատակը զեւ տրված կանոնավոր թեքութեամբ: Իսկ ստուգում են տարադիտնորով: Առվի լայնութունը վերևում, վոր կախված է խորութունից, կարող է փոփոխվել: Այդ դեպքում յեզրերից մեկը, լեթնայր կյուվետը մերձառնապարհային կանավ է, կերթա ծուռ գծով, իսկ յեթե պարզապես ջրատար առու լի (վոր մերձառնապարհային, կողային), ծուռ գծով կարող են գնալ յերկու լեթն ել, Իսկ չպետք է շփոթեցնել փորողին:

Սովորաբար կյուվետը փորելիս դուրս տված հողը հարթեցնում են հենց իր կյուվետի մոտերքում: Հողի դուրս տալը կատարում են ցածր վորակի (կվալիֆիկացիայի) փորողները, իսկ հատակի և առվի շնորհիւ հարթացումը բարձր կվալիֆիկացիայի փորողները: Կյուվետների խորութունը հազվադեպ գնալից են 2 մետրից ավել անում:

ՇԱԲԼՈՆ.—Կյուվետի լայնական կտրվածքն ստուգելու համար զորժ են անում փայտից սլաքաձև

շարուն (նկ. 32): Շարունի չափերը համապատասխանում են առվայ կյուվետի կտրվածքին: Կյուվետի մեջ

նկ. 32. Շարունի կյուվետի համար

իջնցնելիս շարունը պետք է կիս շփվի կյուվետի հատակին ու կողերին. ի հարկե, մեկուկեսուսին միակի թեքութեան շնորհիւ և տարբեր լայնութեան հատակ անեցող առանձինքն չտար պետք է լինեն տարբեր շարուններ:

Կյուվետի չափումը կատարվում է կյուվետի լայնութեամբ, վերևում և ներքևում, ճե և ճե գծերով, և կյուվետի յերկարութեամբ—հատակի վրայով: Իրանից բացի, անհրաժեշտ է չափել կյուվետի սեղանաձև ծորութունը, վորպեսզի ստանանք զուրս տված հողի ծավալը: Շնորհիւ մակերեսն ստանալու համար չափում են առվի լայնական կտրվածքը ճԾ գծի միջնակետից մինչ ԵԱ գծի միջնակետը, իսկ յերկարութունը—կառավի հատակի վրայով:

10. ԼԻՐՔ ԿԱՌՈՒՅԵԼՈՒ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ

Յեթե պահանջվում է կատարել փոքր բարձրաթյան լիրք (1 մ. վոչ ավելի), նախապես պետք է լիրքի ամբողջ լայնութեան մեջ գտնվող ջրթուկներն արմատախիլ անել: Իսկ յեթե լիրքն ավելի բարձր է լինելու, բավական կլինի ջրթուկները կարել 30-50 սմ. բարձրութեամբ:

ձանապարհի յերեսքը կատարելիս նախ նշանաձողելով նշանակում են նրա առանցքը, այսինքն յերեսքի մեջտեղով անցնող գիծը:

նախքան յերեսքի նշանակումները մասին խոսե-
լա զբաղվենք նրա լայնական կտրվածքով, վոր կոչ-
վում է յերեսքի լայնական պրոֆիլ նկ. 33):

Նկ. 33. Նախապարհային լիք

Սերեսքի ՁԾ և ԵԾ կողային մակերեսները կոչվում
են շեպեր, ԾԵ—յերեսքի յերթվելվածն Վաս, իսկ Ե և Ե
կետերը—յերեսքի յեզերք:

Սերեսքի նշանակումները կատարում է տասնա-
պիտը գետնին խփած ցիցերի ոգնութլամբ: Մրա համար
նախ նշանակում են յերեսքի միջնագիծը, վոր կոչվում
է առանցք, իսկ նրանից այս ու այն կողմ չափվում
են յերեսքի ապագա յեզերքը: Մեկուկեսային թեքու-
թլան շեպերի դեպքում լիքի հիմքը, այսինքն Ձ և Գ
կետերը նշանակում են ցցերով և թելով յեզրագծից
դուրս ջալելով ապագա յերեսքի մեկուկես բարձրու-
թլան չափ: Լիքի բարձրութլունը յերեսքի վրա նշա-
նակվում է գետնի համապատասխան տեղերում խփած
ցցերով: Վորովհետև յերեսքին, ինչպես և առունների
հատակին, տարբեր աշխատամասերում միատեսակ թե-
քութլուն է տրվում, ուստի յերեսքի միջնակալ նշա-
նակումները կատարվում են տարադիտաների ոգնու-
թլամբ:

Սովորաբար վոչ բարձր (մինչև 1 մ.) յերեսքի
կողերին փորում են կլավտաներ, վորոնցից դուրս
դուրս հողը դործ է դրվում յերեսքի վրա: Իսկ ալիկ

բարձր յերեսք կառուցելու համար հողը վերցնում են
ճանապարհի կողերից՝ յերեսքից վորոչ տարածու-
թլուն հետև (նկ. 34): Այս դեպքում ՁԾՅ առաինճանք
կոչվում է բերս (առափ), իսկ գետնում փորված փո-

Նկ. 34. Լիք և սեղերվեր

սը, վորտեղից հանած է հողը յերեսքի համար, կոչ-
վում է բեզերվ: Բեզերվի պատերը նույնպես ունե-
նում են ուղիղ գծեր, և վոչ խոր բեզերվներում լինում
են բավականին դիք: հողը բեզերվից հանում են շեր-
տերով, այնպես վոր բեզերվի հատակը լինի տափակ
և համեմատաբար կռի: Իսկ յերեսքին սովորաբար առ-
լիս են մեկուկեսային շեպութլուն:

Լիքերը կառուցելիս թույլտրելի չե ոգտագործել
ստուած գրունտը կամ ճիմոտ ծածկուլթը, նույնպես
տիղմը, մամուռը կամ տորֆը: Մտուած գրունտը հալ-
չելիս տալիս է մեծ իջվածք: Ըիմը վատ է կապվում
մյուս լիքի հետ: Տիղմը, մամուռը և տորֆը ընդու-
նակ չեն յերեսքին տալ հարկավոր կայունութլունը:
Հողի յերեսք կառուցելիս հողը ցնում են մոտ $\frac{1}{3}$ մ.
բարձրութլան կույտերով լիքի ամբողջ լայնութլամբ:
Այդ հողը պետք է հարթացնել և տոփանել մոտ 40
սմ. հաստութլան շերտերով: Հողը ճիով կրելիս շերտի
հաստութլունը կարելի չե հասցնել $\frac{1}{3}$ մետրի, վարով
հեռև ճիով կրելը, համեմատաբար լավ է խտացնում
գրունտը: Զիով կրելը կիրառվում է, յեթե բեզերվի

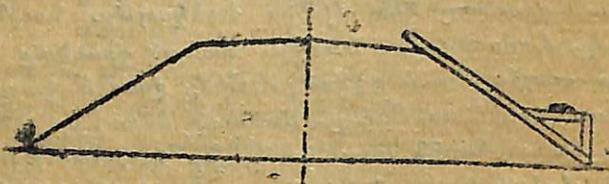
հետազոտությունը կտավից 30-100 մետր և և ավելի։ Ավելի մեծ տարածութեան դեպքում հողը նետում են քիերով։ 10 մետրից ավելի տարածութեան դեպքում, չեթե մեծ գարիվերներ չկան, հողը կրում են ձեռնա-
ուսլահով։

Յերեօքը կառուցելիս հողի լիրքը պահանջված բարձրութիւնից քիչ ավելի լին անում, ի նկատի առնելով, վոր հողը դեռ իջվածք կաւ։

Հողային աշխատանքների քանակը չափում են ըստ բեզերվի։ Յեթե ըստ լիրքի չափենք, հողային աշխատանքների ծավալն իրականից ավելի կտացվի, վորովհետե թարմ լիրքը միշտ ավելի փորփոշ է լինում (այս մասին ավելի մանրամասն կթուովի հետագայում)։

Հարթացումն ու սոփանումն ավարտելուց հետո կատարում են լերեսքի և շեպերի ուղանիրովկան։

Հողային լիրքերի շեպերի թեքութեան կանոնա-
վորութիւնն ստուգելու համար գործ են դրվում օեպա-
իթ լեկալօեք (նկ. 35), վորոնք սնկնում են վորսը

նկ. 35. Շեպային լեկալ

թեքութիւն և հարթացուլց։ Վորպեսզի լեկալը տա պահանջվող թեքութիւնը, նրա վրա գրած հարթա-
ցուլցը ունայն էրուլց տա, վար իր ասկիթ ելկան հարկա-
նական գիրք սանի։

Յերբեմն ճոխապարհի կառուցման համար փոխա-
նակ լիրքի՝ պետք է լինում գետինը փոսացնել (նկ. 36)։ Այդ դեպքում փորած հողը կամ թափում են կավայն-
բի ձևով՝ փոսի լեզրից մի քանի մետր հետավորու-
թեան վրա կամ թե կրում են շինվող ճանապարհով

նկ. 36. Փորվածք

նույն ճանապարհի հարկավոր տեղում լիրք գոյացնե-
լու համար։ Փոսեր փորելիս լերեսքի կողքերին օն-
հրաժեշտ է շինել կյուվետներ ջրի համար։

ՀԱՐՑԵՐ

1. Ինչո՞ւ Ցունդամենտներ փորելիս դուրս գցած հողը ամբողջովին չեն հեռացնում ֆունդամենտի մոտից։
2. Յերբե և պետք լինո՞ւմ կավայնք շինել։
3. Ի՞նչ բան է հո՞ւմ կավայնք շինել։
4. Ինչի՞ համար լային լերեսքի լեզրը։
5. Ի՞նչ հար է ծառայում շեպային լեկալը։
6. Ի՞նչ գազմութիւն ունի շարունը։
7. Ունի՞ հողային լերեսքն անհրաժեշտ և տո-
վելի։
8. Ինչո՞ւ բաց առում վերելում լայն են անում, քան ցածում։
9. Փոր անելիս ի՞նչ շեպերում են առումներ ամբացվում հենարաններով։

11. ՀԵՂՈՒԿԱՑԱՄ ԳՐՈՒՆՏՆԵՐԻ ՄՇԱԿՈՒՄՆ

Հեղուկացած (ջրախառն) գրունտների մշակման աշխատանքը կատարվում է բոլորովին այլ կերպ, քան աշխատանքը չոր և թաց գրունտներում: Պարզ է, վոք աչտեղ միշտ չի կարելի գործը վերջացնել թիակով (մանավանդ չեթե գրունտը չեքսից ծածկված է ջրով):

Հեղուկացած գրունտը լինում է չերեք տեսակ, տղմոտ, ավազոտ և կոպիճոտ:

Տղմոտ գրունտը կազմված է քայքայված քարատեսակների չափազանց մանր մասնիկներից, վորոնք հեշտութեամբ քշվում են ջրի հետ: Նա փափուկ է և կպչող. մեծ մասամբ մոխրահանաչ գույնի և հաճախ ունենում է ավազային խառնուրդներ:

Ավազոտ և կոպիճոտ գրունտները նկարագրել ենք վերևում: Այս բոլոր գրունտները կոչվում են հեղուկացած, չեթե չափազանց շատ են ջուր պարունակում:

Ավազոտ հեղուկացած գրունտները դուրս շարտելու համար կարելի չե բանեցնել թիակ, բայց գլխավորապես, ուղղանկյուն

Նկ. 37. Բալլաստի թիակ կամ նույնիսկ բալլաստի թիակ:

Բալլաստի թիակն ունի ծուած կողային չեղրեր, վորոնք նպաստում են հեղուկացած գրունտը հարմաութեամբ վերցնելուն (Նկ. 37): Նա իր չափերով բա-

հից մեծ է. յերկարութեւնն է 310-330 մմ., լայնութեւնը 245-310 մմ.: Կոթը մեկ մետրից վոչ պակաս, վերևում ունի ողակաձև կոթուն: Հեղուկացած գրունտը գրունտի ամբողջ մասսայից պոկելը դժվար չե, ուստի այստեղ փորփոշացնել ամենևին չի պահանջվում: Բացի այդ, չի պահանջում նաև վոտքով սեղմել թիակի չեղրին, այլ գրունտը պարզապես վերցվում է և թիակի վրա:

Այդպիսով ամբողջ աշխատանքը կազմված է հետևյալ ձևերից՝

1. Գրունտը վերցնելը թիակի վրա,
2. Պոկած գրունտի բարձրացնելը.
3. Շարտելը.

Գրունտի պոկելը կատարվում է հետևյալ կերպ. փորողը թին բռնում է աջ ձեռքով ողակից, ձախ ձեռքով ողակի աակից, յերկաթե խողովակի մոտ: Խիստ կռանալով և թիակը կոթի հետ միասին իջնցնելով գրեթե մինչև գետին, փորողը թիակի ծայրը ճխոտում է հեղուկացած գրունտի մեջ, սեղմելով թիակին միայն ձեռքերով: Վերցնելով գրունտը թիակի վրա, բարձրացնում է ու շարտում մի կողմ:

Հեղուկացած կոպիճոտ գրունտում ավելի հարմար է աշխատել բանով, վորովհետև նրա սուր ծայրն ավելի լավ է մտնում կոպիճի մեջ, քան ուղղանկյուն թիակը: Բանով աշխատելու ձևերը նույնն են, ինչ վոր բեղուկացած ավազի մեջ աշխատելիս, և չի պահանջվում վոտքով սեղմել բանի չեղրին:

ՏՂՄՈՏ ԳՐՈՒՆՏԸ չափանկյուն հոտունութեան պատճառով, հանվում է վոչ թե թիակով, այլ պատուօրծի մոկեռով (կոճիչով):

ԳՍՐՈՒՄԻՆԻ ՄՈԿՈՇԸ (чёрпак) (նկ. 38) կազմը՝
 ված և պարուսինն պարկից, 8 լիտրից վոչ ավելի տա-
 բազու թյամբ (այսինքն $\frac{2}{3}$ դուլլից վոչ ավելի), այդ

պարկը ամբացրած և մի մետա-
 դի տափակ ու լայն շրջանակի
 վրա, իսկ շրջանակն ամբացրած
 և փայտե կոթի վրա, վորի յեր-
 կարությունը լինում է $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$
 մ. և հաստությունը 50—60 մմ.

Մոկոշով աշխատելը կազմված
 նկ. 38. Գարուսինի մեկու և հետևյալ չորս բանվորական
 ձևերից.

1. Մոկոշի ընկզմելը գրունտի մեջ.
2. Գրունտի վերցնելը.
3. Մոկոշի բարձրացնելը.
4. Գրունտի դատարկելը նրա միջից:

Փորոզի մոկոշով աշխատելը նման է թիակով
 աշխատելուն: Նա աջ ձեռքով բռնում է կոթի վերին
 մասը, ձախով—ցածի մասը. վորպեսզի մոկոշը ճխտի
 գրունտի մեջ, դնում է թեք և յերկու ձեռքով սեղմում
 և մոկոշը: Գրունտի վերցնելը ու մոկոշի բարձրացնե-
 լը վոչնչով չեն տարբերվում թիակի աշխատանքից:
 Տարբերությունն այն է միայն, վոր մոկոշի կոթի
 թիակի կոթից ավելի յերկար լինելու պատճառով, փո-
 րոզը պետք է ձեռքերն ավելի հեռու դնի իրարից.
 Մոկոշը բարձրացնելիս ամբողջ բեռը պտուկած է լի-
 նում փորոզի ձախ ձեռքի վրա, իսկ աջով նա միայն
 պտնպանում է մոկոշը հավասարակշռության մեջ:

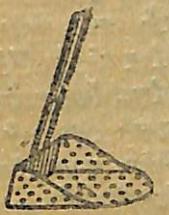
Հանած մոկոշը գրունտի միջից դատարկում են
 մոկոշը շուռ տալով հատակը դեպի վեր և սղմոտ

գրունտը դուրս է ընկնում հենց մոկոշի մոտ, այնպես,
 վոր հեռու նեակու մասին այստեղ խոռք էլ չի կա-
 բող լինել: Մյուս հեղուկացած գրունտներն էլ (ավա-
 զոտն ու կոպիճոտը) յերկու մետրից ավել հիշուու չեն
 նետվում:

Ընդհանուր առմամբ, հեղուկացած գրունտների
 աշխատանքները բավականին դժվար են, պահանջում
 են ընտելություն, և սովորաբար արվում են բարձր
 կվալիֆիկացիայի փորոզներին:

Յեթե հեղուկացած գրունտները ծածկված են
 $\frac{1}{2}$ մետրից ավել (բայց վոչ ավել $1\frac{1}{2}$ մետրից) ջրով
 վոչ թիակը վոչ էլ մոկոշը հարմար չեն աշխատելու
 համար: Այս դեպքում պետք է գործ անել մետաղե
 փոքր մոկոշ:

**ՄԵՏԱՂԵ ՄՈԿՈՇԸ (նկ. 39) կազմված է յերկաթե
 թերթից, վորը պատրաստում են կոտլերների համար**

գործածվող «14 ֆունտանոց» յերկա-
 թից: Այդ թերթը հազցնում են փալ-
 տե սոլիդ (բավականի հասա) կոթի
 վրա, վորի յերկարությունը լինում է
 մինչև $2\frac{1}{2}$ մ.: Թերթերի կողերը ծալ-
 ված են լինում դեպի վեր, իսկ հա-
 տակին և կողերին ունենում է անց-
 քեր, վորպեսզի ջուրը դուրս հոսի:

Այդպիսի մոկոշի տարողությունը
 յերկու անգամ ավելի չէ, քան պարուսինի մոկոշինը,
 այսինքն հասնում է մինչ 15 լիտրի: Մետաղե փոքր
 մոկոշով աշխատանքը կատարում են կամրջակի վրայից
 և նման է պարուսինի կոճիչով աշխատելուն: Բայց սա
 ավելի ծանր աշխատանք է և պահանջում է մեծ հմուտ-

թյուն, վորովհետև յերկաթե մոկոշը ավելի շատ գրունա
և վերցնում և հարկավոր և լինում ավելի բարձրացուել
Այստեղից հասկանալի չե, վոր մետաղն մոկոշի ար-
տադրման նորման ավելի ցած է, քան թիակի կամ
պարուսինի մոկոշի արտադրումը:

Կոպիճի գրունտի ղեպքում կամ 2 մետրից ավե-
լի խորությունից մոկոշելու ղեպքում բանվորներն
աշխատում են 2 հոգով, վորովհետև մեկ բանվորի հա-
մար դժվար և յերկաթե մոկոշը բարձրացնել յերկու
մետր, իսկ կոպիճոտ գրունտի համար յերկու մետր
բարձրությունն էլ շատ շատ է: Այդպիսի խորություն-
ներից մետաղն փոքր մոկոշով աշխատանքը կատա-
րում են լաստերից կամ տափակ հատակ նավակ-
ներից:

ՅԵՐԿԱԹԵ ՄԵԾ ՄՈԿՈՇՈՎ ԱՇԽԱՏԵԼԸ. ՅԵԹԵ
գրունտը ծածկված է $1\frac{1}{2}$ մետրից ավելի ջրով, աշխա-
տում են յերկաթե մեծ մոկոշով, վորի ծավալը հաս-
նում է մինչև 50 լիտրի (մոտ 4 դուլլ). այդ մոկոշը
շինում են կաթսաների համար գործածվող յերկաթից:
Մի մոկոշի վրա աշխատում են բարձր կվալիֆիկացիա-
յի 3-4 փորոգ: Այս աշխատանքն այնքան բարդ է և
պահանջում է այնպիսի հարմարեցումներ, վոր պետք
է կատարվի տասնապետի ղեկավարութեամբ: Սակայն
սա հազվադեպ աշխատանք է, ուստի նրա նկարագիրն
այստեղ ավելորդ է:

ԱՐՏԱԴՐՄԱՆ ՆՈՐՄԱՆ. Հեղուկացած գրունտ
ների հանույթի ժամանակ, ինչպես տեսանք, կարող
են պատահել բազմազան պայմաններ՝ վորոնք ազդում
են արտադրման նորմայի վրա: Առաջին, ինքը գրունտ
աղ լինում է 3 տեսակ (ավազոտ, աղմոտ և կոպիճոտ).

յերկրորդ, գրունտը կարող է ծածկված լինել ջրով
այն էլ տարբեր խորության: Գանի այդ խորությունը
մեծ լինի, այնքան աշխատանքն ավելի դժվար է և ար-
տադրման նորման պակաս: Յերրորդ, աշխատանքը
կարող է կատարվել տարբեր ինտարումենտներով՝ թի-
ակով և գանազան մոկոշներով, նայած գրունտի հատ-
կության և նրա վրա կանգնած ջրի խորության: Չոր-
րորդ, գրունտը բարձրացվում է տարբեր բարձրու-
թյամբ. իհարկե քանի այս բարձրությունը մեծ լինի,
այնքան արտադրման նորման պակաս կլինի:

Թիակով և պարուսինի մոկոշով աշխատելիս
գրունտի նորմով բարձրացման չափը նշանակում են
մեկ մ.: Մետաղն փոքր մոկոշով աշխատելիս— $1-2$ մ.:
Մեծ մոկոշով աշխատելիս— $2-2\frac{1}{2}$ մ.:

Այս բոլոր տվյալները միացնելով աղյուսակնե-
րում, ստանում ենք հեղուկացած գրունտների համար
արտադրման հետևյալ նորմաները ութժամյա բանվո-
րական որում՝ խորանարդ մետրերով:

Կանրջակից պարուսինն մոկոշով աշխատելիս
արտադրման նորման բարձրացվում է քանորոշի $\frac{1}{5}$ -ով:
Կես մետր (փոխանակ մեկ մետրի) բարձրացնելու
ղեպքում նորման դարձյալ բարձրացվում է քանորոշի
 $\frac{1}{5}$ -ով (թիակով կամ պարուսինն մոկոշով աշխա-
տելիս):

Ա. Ղ. Յ Ո Ւ Ս Ա. Կ. № 14

Հեղուկացած ավազոս գրանց

Ինստրումենտ	Ք ե ա կ		Մեռադե փոքր մոկոլ
Մափերեի գրու- թյունը	Գրունարը ծածկված է և ջրով	Գրունարը ծածկված է և ջրով մինչև կես մ.	Գրունարը ծածկված է ջրով մինչ 1 մեռար
Բարձրացնելը	1 մ.	1 մ.	1 մ. 1 1/3 մ. 2 մ.
Աղաղակման նոր- ման.	5	3	2 1 1/3 1

Ա. Ղ. Յ Ո Ւ Ս Ա. Կ. № 15

Հեղուկացած սրճոս գրանց

Ինստրումենտ	Պ ա ր ու ս ի ն է մ ո կ ո շ		Մեռադե փոքր մոկոլ
Մափերեի գրու- թյունը	Գրունարը ծածկված է և ջրով	Գրունարը ծածկված է և ջրով մինչև կես մ.	Գրունարը ծածկված է ջրով 1/3 — 1 մ.
Բարձրացնելը	1 մ.	1 մ.	1 մ. 1 1/3 2
Աղաղակման նորման	3	2 1/3	2 1 1/3 1

Ա. Ղ. Յ Ո Ւ Ս Ա. Կ. № 16

Հեղուկացած կապիճոս գրանց

Ինստրումենտ	Ք ե ա կ		Մեռադե փոքր մոկոլ
Մափերեի գրու- թյունը	Գրունարը ծածկված է և ջրով	Գրունարը ծածկված է և ջրով մինչև կես մ.	Գրունարը ծածկված է ջրով Մինչ 1 մեռար
Բարձրացնելը	1 մ.	1 մ.	1 1 1/3 2 մ.
Աղաղակման նոր- ման	3 1/3	2	1 10/16 1 1/3

Նեղ տեղերում թիակով կամ պարուսիքն մոկոլով աշխատելու հիշյալ
բոլոր 8 գրունարների աղաղակման նորման պակասեցվում է նույն չափով քիչ
չափով պակասեցվում ենք նեղ տեղերում քիչ քան գրունարները փոքրվալ

1. Ի՞նչ ինտարումենտով են դուրս գալիս տղմոտ գրունտը:

2. Յե՞րբ ե պահանջվում թ բանվորների միասնական աշխատանք:

3. Ի՞նչ կվալիֆիկացիայի փորողներ են պահանջվում հեղուկացած գրունտները մոկոշելիս:

4. Վո՞ր գրունտն ե դուրս հանվում պարուահինս մեկոշով:

Խ Ն Դ Ի Ր Ն Ե Ր

1. Ինչքա՞ն հեղուկացած, ավազոտ ջրով չծածկված գրունտ կմոկոշի փորողը չորս որվա ընթացքում:

2. Ինչքա՞ն կոպիճոտ գրունտ կմոկոշի փորողը 6 որվա ընթացքում:

Քանի՞ փորող ե պետք, վոր Ձ որում մոկոշեն 16 խ. մ. տղմոտ գրունտ՝ մինչ 1/2 մ. ջրով ծածկված:

12. ՋՐԹԱՓՈՒՄՆ

Յեթե առուներ, փոսեր կամ խրամներ փորելու ժամանակ պատահում ե, վոր նրանք լցվում են անձրեի կամ գրունտային ջրով, պարզ ե, վոր այդ ջուրը խանգարում ե աշխատանքը շարունակելուն ե պետք ե հեռացվի: Այս աշխատանքը կոչվում ե ջրափումն ե կատարվում ե կամ ձեռքով կամ ջրհան մեքենայով:

Ձեռքով աշխատելու դեպքում ամենապարզ ինքուարումենտը ջուրը թափելու համար սովորական դուխել ե, 12 լ. տարողության Յերբ պետք ե լինում ջուրը

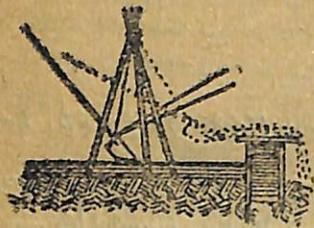
բարձրացնել մինչև 1 մ. ամբողջ աշխատանքը անկախ կատարում ե ամեն մի առանձին բան լոր: Աշխատանքը բազկացած ե հետևյալ բանվորական 4 ձևերից:

1. Գուլի իջեցնելը
2. Նրա լցնելը ջրով
3. Գուլի բարձրացնելը
4. Նրա դատարկելը, այսինքն ջուրը մի կողմ թափելը:

Յերբ ջուրը պետք ե լինում մեկ մետրից ավելի բարձրացնել, որական մինչև 5 մետր, առանձին բանվորների անկախ աշխատանքը չափազանց դանդաղ կլինի: Այսպիսի դեպքում բանվորները պետք ե աշխատեն միասին—շղթայով, կամ թե պետք ե ունենան հատուկ հարմարություններ:

ՇՂԹԱՅՈՎ ԱՇԽԱՏՆԵԼԻՍ բանվորներին այնպես են կանգնեցնում, վոր մեկը կանգնում ե իր հարևանից մեկ մետր բարձր: Առաջինը հանում ե ջուրը գուլով ե տալիս ե յերկրորդին, վոր կանգնած ե նրանից վեր, յերկրորդ բանվորը տալիս ե յերրորդին ե այլն, մինչև վոր գուլը կհասնի ամենից վերև կանգնած վերջին բանվորին, վորը ե դատարկում ե գուլը: Ամեն մի բանվոր, ստանալով լցած գուլը, իբր դատարկ գուլը տալիս ' ներքև կանգնածին, այնպես վոր աշխատանքը գնում ե անընդհատ: Այսպիսի շղթայով թափված ջրի քանակը կախված ե իհարկե նրա բանից, թե ջուրը ինչ բարձրություն ե բարձրացվում: 1 մ. բարձրացնելիս նա կազմում ե որական 50 խ.մ., 2 մ. բարձրացնելիս — մոտ 16 1/2 խ. մ., իսկ 10 մ. բարձրանալիս — 4 1/2 խ. մ.՝ մի մարդին: 1 մետր բարձրացնելիս նպատակահարմար ե ջուրը հանել պարձրացնելիս

բանով կախված մոկոչով: Մոկոչը առխառակներին պատրաստած մի անոթ է 18 և ծավալով, 1-1 1/2 մ. չերկարութուն կոթով: Նա կախվում է լեռնատանուց մի պարանով, վերի չերկարութունը լինում է 1 1/2 2 մ. (նկ. 40):

Նկ. 40. Աշխատանք մոկոչով

Ջրաթափումը մոկոչով կատարվում է հետևյալ կերպ. բանվորը բռնում է մոկոչի կոթը, տարուբերում է մոկոչը և մոտեցնում է իրեն, բայց այնպես վոր մոկոչի ստորին մասը այդ ճոճման ժամանակ դանվում է ջրի մեջ: Ապա մոկոչը հրում է իրենից հակառակ կողմ և նրա քթով վերցնելով ջուրը, ուժով դուրս է շարժում մոկոչը՝ շորացվող տեղին իր հակառակ կողմը: Այդպիսով մոկոչով աշխատելը բազմապիսի է յերկու շարժումից. 1/ նախ քաշում է դեպի իր կողմը, 2/ ապա՝ չերկրորդ շարժումով, վոր կատարվում է իրենից դեպի հակառակ կողմը, մոկոչը լցվում է ջրով և դուրս է շարժվում:

Ութժամյա բանվորական որում 1 բանվորը մոկոչով կարող է հանել մոտ 67 խ. մ. ջուր:

ՊԱՐԱՆԻՆ ԿԱՊԱՄ ԴՈՒՅՈՎ ԱՇԽԱՏԱՆԲԸ փոխարինում է շրթայով կատարվող աշխատանքը, վորովհետև մեկ բանվոր կարող է պարանով բարձրացնել դույլը ավելի մեծ բարձրության (որինակ մինչև 15 մ.): 1. մ. բարձրացնելիս մեկ բանվորը որական կարող է թափել 20 խ. մ. ջուր, 5 մ. բարձրացնելիս—8 խ. մ., իսկ 10 մ. բարձրացնելիս—4 1/2 խ. մ.: Յերբ

առանձին բանվորը դույլը լցնում է մոկոչով արտադրում փոքրանում է, այնպես վոր այդ յեղանակը, անկախ կած, այնքան ձեռնառու չէ, վորքան անմիջապես լցնելը ուստի գործ է դրվում բացարկ դեպքերում, յերբ հնարավոր չէ անմիջապես մոկոչել դույլով:

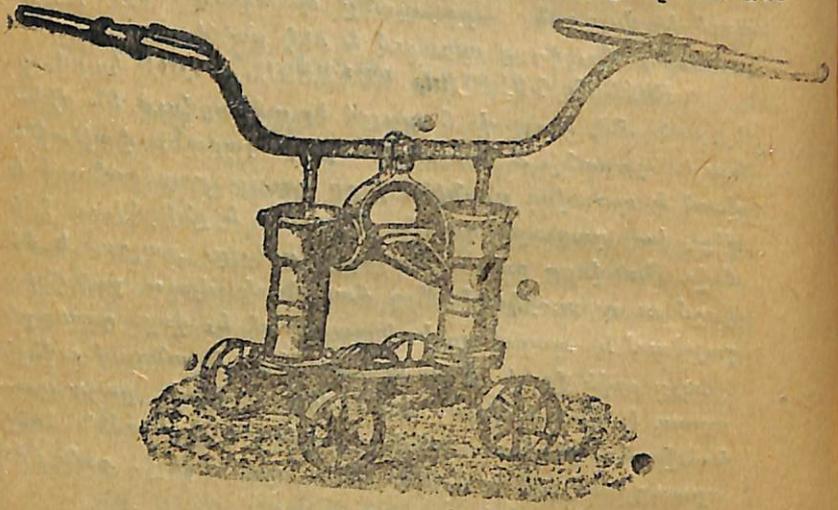
ՎՈՂՈՐԱՆՈՎ ԱՇԽԱՏԵԼԸ քիչ դանդաղեցնում է ջրթափումն. այս դեպքում դույլը բարձրացնում են վեր վոչ թե պարանը ձեռքով բռնելով, այլ պարանը փոթաթվում է պատվող փայտե գլանի վրա, վոր կոչվում է վոլորան: Այդ գլանը պտտվում է մի կոթի ոգնությամբ, վորը պտտում է մեկ բանվոր:

ՅԵՐԿՈՒ ԴՈՒՅՈՎ ԱՇԽԱՏԵԼՆ ԱՎԵԼԻ ԿԱՐՄՈՐ է, քան մեկ դույլով: 2 դույլն էլ ամրացվում են միևնույն պարանի 2 ծայրերին. յերբ պարանը փոթաթվում է պտտվող գլանին, լիքը դույլը բարձրանում է վեր, իսկ դատարկ դույլն լիցնում է և ընկղմվում ջրի մեջ: Բանվորը բռնում է լիքը դույլը, քաշում է մի կողմ ու դատարկում: Այդ ժամանակ մյուս բանվորը շարժում է պարանը և նպաստում է, վոր դատարկ դույլը լցվի ջրով: Այս աշխատանքը 3 անգամ ավելի արագ է կատարվում, քան մեկ դույլով, բայց պարանը հանջում է յերկու բանվոր, այնպես վոր ամեն մեկի արտադրումը լինում է 1 1/3 անգամ ավելի, քան մեկ դույլով աշխատելիս:

ԲԱԴՅԱ (կուր). Աշխատանքն ավելի արագ է գեղում, յերբ դույլը փոխարինում են բաղայով, այսինքն փայտե կիսաառակառով 40 և տարողության (մոտ 3 1/2 դույլ: Այս դեպքում վոլորանն անհրաժեշտ է, վորովհետև ջրով լիքը բաղյան ձեռքով բարձրացնելը շատ դժվար է: Վոլորանի վրա դուզակցած 2 բաղ-

յաներն ավելի լին տրագաղնում գործը, քայքայ արդեն 8 բանվոր և պահանջում վոլտրանը աշխատելու համար: Ընդհանուր առմամբ, ձեռքով ջրթափումն կիրառվում է, յերբ աշխատանքը փոքր ծավալ ունի կամ յերբ ջուրը շատ է ցելսոտ ու ավաղոտ. ուրիշ դեպքում չի կիրառվում, վորովհետև ձեռքով աշխատանքը դանդաղ է կատարվում:

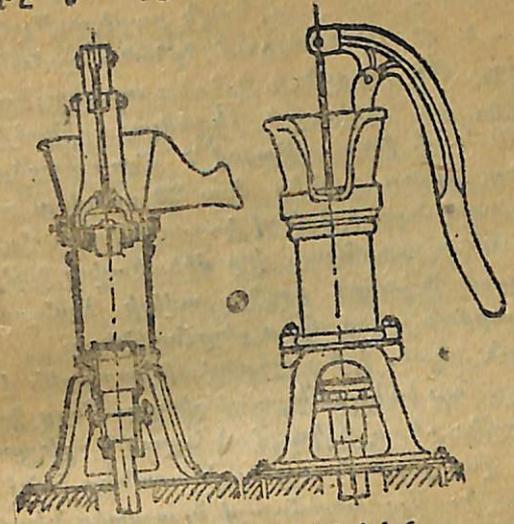
ՋՐՀԱՆԸ թույլ է տալիս հեշտացնել և արագացնել այս աշխատանքը, ավելիս վոր ջրթափումն մեծ

Նկ. 41. Յերկզմանանի ջրան

մասամբ կատարվում է ջրհաններով: Ամեն մի ջրհան ունի հետևյալ արտաքին մասերը՝ ա. ծծող աղիք, վոր ընկղվում է քաշելիք ջրի մեջ. բ. խողովակ, վորով քաշած ջուրը դուրս է հոսում, գ. կոթ՝ մխոցը շարժելու համար (նկ. 41 և 42). Յերկու ձեռքով սեղմելով,

բանվորը կոթը իջեցնում է ցած, մեծ ճիգ գործ գնի. լով դրա վրա, վորովհետև ջուրը վեր է բարձրանում հենց կոթը ցած իջեցնելիս: Ապա բանվորը կոթը

Նկ. 42. Մեկզմանանի ջրան

բարձրացնում է վեր, վորի համար պահանջվում է զգալիորեն փոքր ճիգ (վորպես պարսպ ընթացքի ժամանակ):

Ջրհանի կոթը մի բուպելում կարելի չէ վեր ու վար տարուբերել 30-40 անգամ (վեր ու վար տարուբերելը հաշված մեկ շարժում): Ձեռքի փոքր ջրհանը բանեցնում է մեկ բանվոր, իսկ ավելի մեծը—2 բանվոր: Շատ մեծ ջրհանների համար պահանջվում է 8-10 մարդ:

ՋՐՀԱՆՆԵՐԻ ԱՐՏԱՌԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ. հայտնի էլանի շափերին, փոքր ջրհանը մի սրում 10-25 խ. մ.

Զուր և քաղաք 7 մ. բարձրութեան վրա, իսկ տվելի
 Տեճ Զրհաններ (Լեւոնտոյուի Զրհանը) որական քաղաք
 հն մինչև 130 խ. մ. Զուր նույն բարձրութեան վրա,
 թեև ճիշտ է, վերջին դեպքում Զրհանը պահանջում է
 6 ծառայող: Թե վորքան է Զրհանը արագացնում աշ-
 խատանքը, դա յերևում է հետեւյալ որինակից: Մի
 որում 130 խ. մ. Զուր շղթայով 7 մետր բարձրացնե-
 լու համար պետք կլիներ մոտ 23 բանվոր, այն ինչ
 նույն աշխատանքը Զրհանով կատարելիս բավական է
 6 մարդ: Այս է պատճառը, վոր մեծածավալ շղթափու-
 մի դեպքում Զրհանով քաղելը ավելի ձեռնառու չէ,
 քան շղթափուման բոլոր մյուս յեղանակները:

Ճիշտն ասած, Զրի քաղել պիտի կատարեն վոչ թե
 փորողները, այլ հասարակ բանվորները: Բայց շղթա-
 փումն այնպես սեբտ է կապված հողային աշխատանք-
 ների հետ, վոր յերբեմն այդ աշխատանքը հանձնվում
 է փորողներին: Այդ պատճառով էլ այստեղ նկարագը-
 բեցինք այդ աշխատանքը:

Հաշվումների բարդութեան պատճառով և տյն
 պատճառով, վոր շղթափումը փորողների իսկական
 աշխատանքը չէ, արտադրման նորմաները մենք չենք
 տալիս լիովին, այլ տվինք վորպես մի որինակ:

Հ Ա Ր Ց Ե Ր

1. Խնչ տարողութիւնն ունի դուլը.
2. Վորի՞ արդյունքն է ավելի՞ պարանին կապած
 դուլով աշխատելու, թե՞ շղթայով կամ մոկոշով աշ-
 խատելու (ըստը 1 մ. բարձրացնելու դեպքում):
3. Միտ՞ու բաղյաներով աշխատելն ավելի ձեւըն-
 տու չէ, քան գուլներով.

4. Զուրը քաղելու համար վո՞ր դեպքերում պետք
 կիրառել ջրհաններ:

13. ԱՊՍՈՒԱԺԱՅԻՆ ԳՐՈՒՆՏՆԵՐ

Քարատեօակների ջարդելը շատ ծանր աշխատանք
 է, և ինչպես ասացինք, այս դրբուկում մանրամասն
 բնութեան չի տանվելու: Այստեղ անհրաժեշտ է մի-
 տն ճիշտ, վոր VII և VIII խմբերին պատկանում են
 փափուկ քարատեսակները, և նրանց մշակույթը կա-
 տարվում է ինչպես ստուած դեանի մշակույթը:

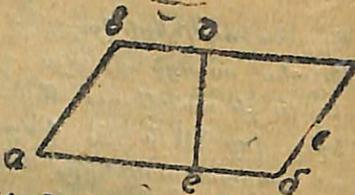
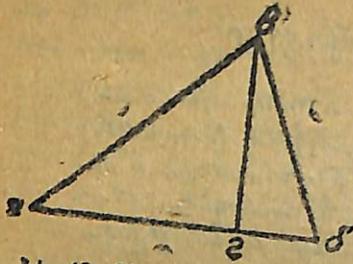
IX և X (մանավանդ X) խմբի ապառաժային դը-
 բունները շատ բաւուր են. նրանց մշակույթի համար
 անհրաժեշտ է նրանց անջատել մայր ապառաժից
 պայթեցումների միջոցով: Պոկած կտորները ջարդում
 են ավելի մանր կտորների՝ նիգերով, սեպերով ու
 կռաններով:

**14. ՀՈՂԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ԶԱՓՈՒՄՆԵՐՆ ՈՒ
 ՀԱՇՎՈՒՄՆԵՐԸ**

Մի քանի աշխատանքներ, որինակ աղբոսած
 ստունների մաքրելը, վարձատրվում է գծային մեա-
 բերի հաշվով: Այլ դեպքում որինակ, պլանիբովկայի
 և հարթացման աշխատանքներում, աշխատանքը վար-
 ձատրում են քառ. մետրերի հաշվով:

Յեթե հողա մասը յեռանկունի չէ, նրա մակերեսը
 (քառ. մետրերով) հավասար է (նկ. 43) aՃ հիմքին գծա-
 կին մետրերով, բաղմապատկած նրա եր բարձրու-
 թյան կիսով (նույնպես գծային մետրերով): Յեռան-
 կյան բարձրութիւնն՝ կոչվում է նրա ք գագաթի հեռա-

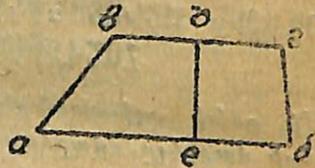
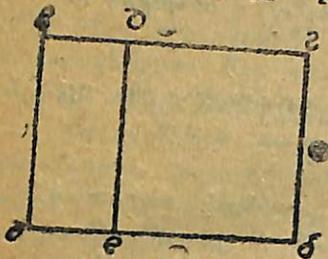
փորձը լինի՝ Բարձրությունը հաշվում են
 դային մետրերով, իսկ մակերեսը հաշվում են քառ-
 կուսի մետրերով:

Նկ. 43. Յեռանկյուն

Նկ. 44. Քառանկյուն գուգահեռակողմ

Հաճախ քառանկյունն ունենում է այնպիսի ձև,
 վոր ab և bc կողերը իրենց մեծությամբ հավասար
 են լինում ed բարձրության (նկ. 45): Այդպիսի քառան-
 կյունը կոչվում է ուղղանկյուն և նրա մակերեսը հավասար
 է ab հիմքին բազմապատ-
 կած ab բարձրությամբ:

Նկ. 45. Ուղղանկյուն
 քառանկյուն

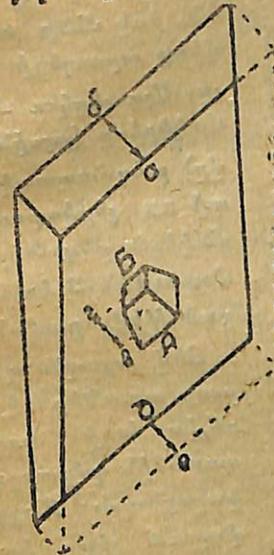
Նկ. 46. Տրապեզ կամ
 սեղանակերպ

Մոճասարակ յեթե ունենք հողի յերկար ու նեղ շերտ,
 մակերեսը հավասար է ամբողջ շերտի յերկարության,
 բազմապատկած նրա լայնությամբ:

Յեթե քառանկյան կողմերը հավասար չեն (նկ.
 46), բայց նրանցից յերկուսը միևնույն ուղղության
 են, այդպիսի քառանկյունը կոչվում է արտալեց կամ սե-

լանակերպ. նրա մակերեսը հավասար է ab և bc հիմքե-
 թի գումարի կեսին՝ բազմապատկած de բարձրությամբ:
 Մյուս ձևերի մակերեսները հաշվելը բարդ է և
 գահանջում է իմանալ յերկրաչափություն:

Բայց ավելի հաճախ հողային աշխատանքները
 չափվում և վճարվում են ըստ ծավալի, այսինքն
 խորանարդ մետրերի թվով: Վերևն ուղղաձիգ պատեր
 ունեցող սաղրիկ փորվածքի մոտավոր ծավալը հաշվե-
 լու համար պետք է գտնել նրա մակերեսը քառ. մետ-
 րերով և բազմապատկել փորվածքի միջին բարձրու-
 թյամբ: Այս միջին բարձրությունն ուղղալի կոչվում
 է փորվածքի բարձրություն: Այդ միջին բարձրությու-
 նը կվորոշվի, յիթե չափենք փորվածքի մի քանի

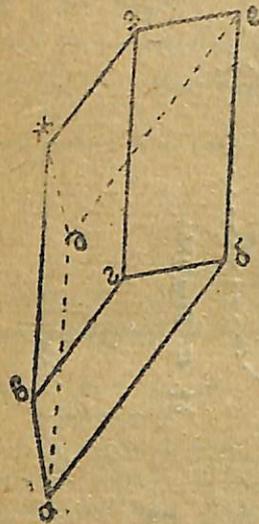

Նկ. 47. Ցուղիչներ

բարձրությունները կողմերի մոտ և մեջտեղում (որի-
 նակ, ընդամենը 3 տեղ) գումարենք իրար հետ և ստաց-
 ված գումարը բաժանենք չափված բարձրությունների
 թվի վրա, ավելի դեպքում 3-ի վրա:
 Այդ բարձրությունները փորվածքի մեջտեղով
 չափելու համար, հողը փորելիս (ամեն մի 10-20 մետրի
 87

վրա) թողնում են առանց քանդելու AB ցուցիչները (նկ. 47): Այստեղ վորպես բարձրություն են ծառայում ab , bc և de գծերը:

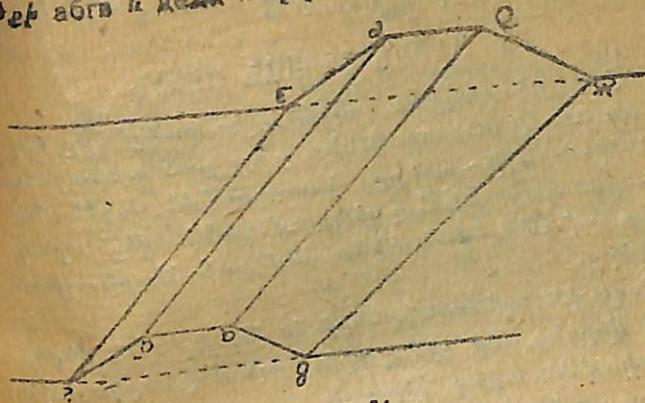
Յեթե փորվածքի պատերը թեք են, հաշվումն քիչ բարդանում է: Բայց յեթե փորվածքը նեղ ու յերկայե, ինչպես կյուվետը, նրա ծավալը գտնելը դժվար է: Իրա համար հաշվում են կյուվետի կտրվածքի 2 մասի կերեսները (նկ. 48) $a\delta\gamma\beta$ և $de\alpha\kappa$, սրանք տրապեցներ

նկ. 48. կյուվետ

նում են բեզելիներից անկանոն ձևի փորումներով: Սրանց ծավալը վորոշել շատ դժվար է: Ամենից լավ է այդ ծավալը վորոշել ըստ լիքքի:

Իրա համար վորվում են նույն կերպ, բնչպես ուվետների նկատմամբ, այսինքն հաշվում են կտրվածքի $a\delta\gamma\beta$ և $de\alpha\kappa$ մակերեսները, վերջում են նց-

նկ. 49. Լիքք

բանց միջին մակերեսը և բազմապատկում են լիքքի AD յերկարությամբ:

Յեթե լիքքը բռնելու յե մեծ հրապարակ և յեթե նրա բարձրությունը մեծ է, հողի ծավալը հեշտությամբ կարելի յե իմանալ յեթե լիքքով ծածկող հողամասի մակերեսը բազմապատկենք լիքքի միջին բարձրությամբ:

Ծավալն ըստ լիքքի վորոշելի պետք է հիշել վոր լիքքի թարմություն պատճառով ավելի կտասցվի, քան այն փորվածքի ծավալը, վորից հանած է խիտ գրունտը: Վորովհետև գրունտի փորելը սովորաբար վարձատրվում է «ըստ փորվածքի» ուստի ըստ լիքքի ստացած ծավալը պետք է փոքրացնել Վ խմբի գրունտների համար $1/11$ ով, II խմբինը — $1/6$ -ով, III-ինը $1/8$, $1/5$ -ով, IV ինը — $1/3$ ով, V և VI-ինը — գրեթե $1/4$ -ով: Միայն հիդուկացած

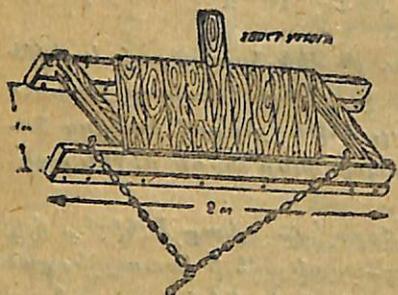
Արունտն և չափվում ըստ լիբրի առանց գեղջի և հեն աշխատանքի նույն որը, վորովհետև նա արագ չորանում է և ծավալը փոքրանում է:

15 ՄԵՔԵՆԱՅԱՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Վերը նկարագրած բոլոր աշխատանքները կոչվում են ձեռքի աշխատանքներ, բայց շատ արտադրութուններում աշխատանքը կատարում են մեքենաներով (մեքենայացում): Այդ դեպքում նրանք ավելի արագ են կատարվում և եծան են նստում, քան ձեռքի աշխատանքները:

Հողային աշխատանքների համար էլ կան մեքենաներ, վորոնք մեր շինարարութիան մեջ ներկայումս տարածվում են արագ կերպով:

Այդ մեքենաները հետևյալներն են:

Նկ. 50. Սերվեր կամ քարշահ

1. Հողի ծանր գրունտները փորփորացնելու համար ծառայում է գութանը:

2. Վոչ ծանր գրունտները փորելու և թափելու վարը տեղափոխելու համար ծառայում է սկրեպերը կամ

քարշահը. այդպես կոչվելու պատճառն այն է, վոր նրան գետի վրայով քարը են տալիս մի գույգ ձիեր (նկ. 50):

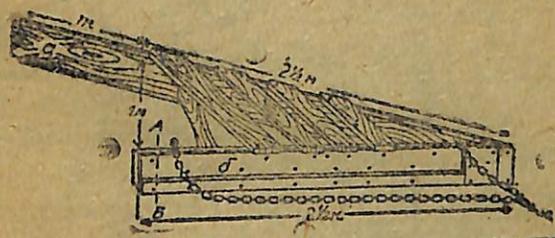
3. Առաջ փորելու համար գործ է դրվում առվա-

փոր, վոր գրունտը կտրտում է սուր քթով (նկ. 51): Փայտե առվափորը քաշում են մի գույգ ձիեր, իսկ մե-

Նկ. 51. Առվափոր

տաղե առվափորը—տակեօրը, վոր ներկայանում է վորպես մեխանիկական բեռնակիր (ծանրություն կրող):

Նկ. 52. Ձիաքարը կարթով

4. Պլանիբովկան (գրունտի տեղաշարժմամբ) և եղի պնդացնելը կատարվում է ձիաբառե հարթակով (նկ. 52) կամ

5. Մեխանիկական մի գործիքով, վոր կոչվում է սաբուզ կամ գրեղեր (նկ. 53). իր սուր շանակով նա

փորում և (կարում և) գրունտը և տեղահանում են՝
 օր կողմի վրա: Գրեղերը շարժում և կամ ձին
 արակատորը:

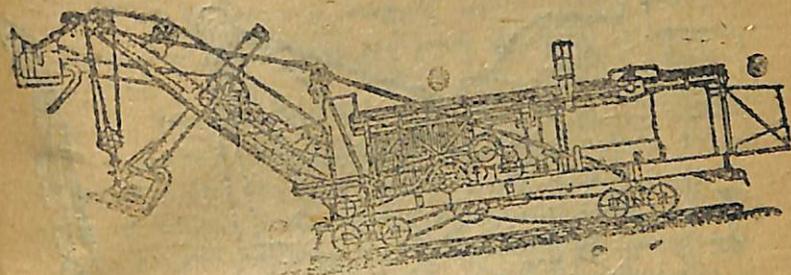
Նկ. 53. Սարուղ

Նկ. 54. Գրեղեր ելեվատոր

Ամենաբարձր մեքենաները հող փորող մեքենա-
 ներն են: Ցույց տանք նրանցից հետևյալները՝

ա. Գրեղեր—ելեվատորը կարում և հողը և շարժ-
 անում և մի կողմ ծաղավենանով վերձանով (նկ. 54).
 նրա արտադրականութունը այսինքը փորած հողի
 քանակն և 150-500 խ. մ. որական:

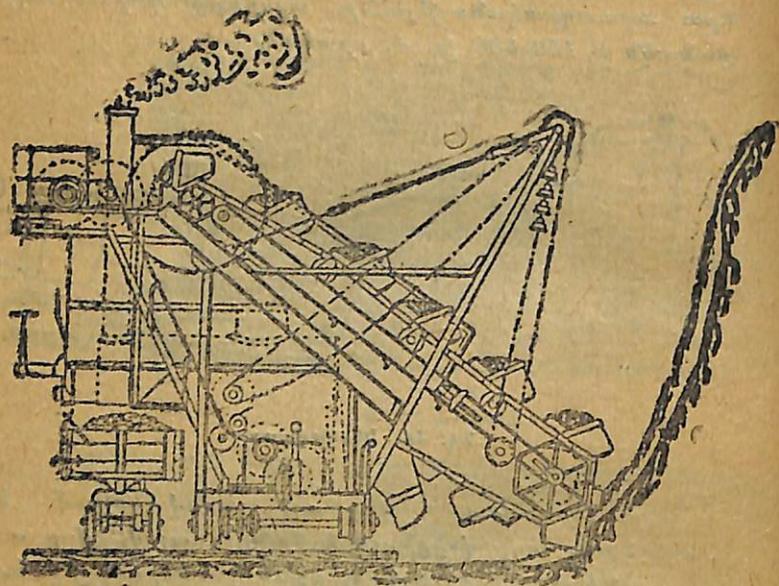
Նկ. 55. Ելեվատոր

բ. Ելեվատոր, վոր այլ բառով կոչում են
 օտզեքիակ, հողը վերցնում և ձանք դուլով, վոր ամ-
 բացրած և ալաբ կոչվող շարժական լիբրարուկ շրջանա-
 կին և շարժում և ուր պետք և (նկ. 55). նայած ելե-
 վատորի մեծութուն և գրունտի հասկութուն: Ելե-
 վատորի արտադրականութունը համում և 300-
 1800 խ. մ. գրունտ որական:

գ. Հողանը անի մն շարք դուլեր, վոր ամբար-
 ված են շարժական ծաղավենին, սա մեծ և ձանբա-
 մարմին մեքենա չե, արական մինչև 2000 խ. մ. ար-
 տադրականությամբ (նկ. 56):

Ելեվատորն ու հողանը ինքնուշարժ մեքենա-
 ներ են, իսկ գրեղեր ելեվատորը շարժվելու համար պա-
 րանջում և արակատոր

Այս համառոտ տեղեկութիւններով վերջացնու

Նկ. 56. Հողիւճիչ կամ հողհան

ենք մեխանիքական գործիքների ու մեքենաների նըկարագիրը:

12. ԼՐԱՅՈՒՅԻՉ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Աւիստանքի կազմակերպումը

Վերպետի աշխատանքը հաջող դնա, պետք է պահպանել մի շարք կանոններ: Նրանցից գլխավորներն են՝

1. Նախ քան հոգային աշխատանքներն սկսելը

պետք է նետագոտել պրունար, վորդետի կարեքի վերի համապատասխան ինստրումենտ ընտրել:

2. Պատասխանատու շինքեր կառուցելիս համոզվելու համար, վոր դրունարը հուսալի չե, անհրաժեշտ ե դրունարը հետազոտել 4 մ. խորութիւմը, վորովհետեւ դրունարի տակ կարող են լինել թուլ հողատեսակներ, վորոնք պահանջում են հատուկ պնդացումն:

3. Անհրաժեշտ ե մաքրել աշխատանքի տեղը և պաշտպանել նրան ջրով լցվելուց, վորի մասին արդեն ասել ենք:

4. Պետք է ընտրել տվյալ աշխատանքին համապատասխանող վորակյալ բանվորներ: Նրանց թիվը կախված կլինի աշխատանքի քանակից եւ շտապողականութունից: Բանվորների գասավորման մասին արդեն ցուցմունք տվել ենք պեղանների նկարագրման մեջ: Առանձին աշխատանքներում, որինակ, հողը փորելիս, ու տեղափոխելիս բանվորներն այնպես պիտի բաշխվեն, վոր փորողները շխանգարեն գլորողներին, իսկ գլորողները կարողանան հասնել փորողների հետակից:

5. Աշխատավայրի մոտերը ըմանհրաժեշտ ե անհնալ մի պահետ՝ ինստրումենտները դնելու համար և տարելային զբաւենյալ. իսկ տեւական աշխատանքների ժամանակ — դարբնոց՝ գործիքների բեմոնտի համար, խոհանոց, բարակներ բանվորների համար և այլն:

Ինստրումենտների ծառայության նորման

Ինստրումենտը աշխատանքում բթանում ե, հաստի կտարվում ե: Ինստրումենտի ծառայութիւն ժամկիտը կախված ե նրա հատկութիւնից և գրունտի

ածրութիւնք: Այդ ժամկանները մատաղսբարոյն հե-
տեպաներն են՝

1. Յերկաթի թիակը ամենափոքր դիմացկունեա-
թյան ինստրումենտն է: Միջին ասամբ նա ծառա-
յում է 2-4 տարի: Անհական թին—դրանից էլ պակաս:

2. Գլունդը և տափակածայր քլունդը աշխատելուց
հետոհետ կարճանում են. ծառայում են 2-5 տարի:

3. Նիզը — ամենասամուր ինստրումենտն է: Նա
շատ յերկար է ծառայում, վորովհետև մտշվելու դեպ-
քում կարելի լի նբո ծայրին պողպատ ուտեցնել և
յերկարացնել:

4. Գլորելու համար գրված տուխտակները դիմա-
նում են բարձած ձեռնասայլակի մինչև 1500 անցումին:

5. Հողային աշխատանքներում գործադրվող մե-
քենաները դիմանում են մաս 5-6 տարի:

Արդիագուստի նորմաները.

Հողային աշխատանք կատարելու համար հո-
գափորին պետք է տալ տրեխներ և բրեդինտի թաթ-
մաններ, վորովհետև մերկ ձեռքերով թիակով աշխա-
տելիս, մանավանդ քլունդով ու նիզով աշխատելիս
ձեռքի տփերին ու մատներին դայանում են կոշտուկ-
ներ: Ծահճային տեղերում և թաց փորվածքներում
աշխատող փորողներին տրեխները փոխարեն պետք է
տալ կոշիկներ: Թաթմաններն ու տրեխները մաշվում
են 2 շաբաթում, իսկ կոշիկները ծառայում են 2 տարի:

Անվանագութայն միջոցներ

Հողային աշխատանքների ժամանակ հնարալոյ
են դժբախտ դեպքեր, վորոնք պարծին ուղաղիք վերա-

բերվելու դեպքում հեղտությամբ կարող են կանխվել:
Իներում ենք սովորական դժբախտ դեպքերը և նրանց
դեմ պայքարելու միջոցները:

1. Հողի վեր գալը պատահում է չափազանց դի-
շեպերում, մանավանդ հենարաններով չամրացված
ուղղահայաց հողային պատերի դեպքում: Ուտաի շե-
պերին պետք է տալ հարկավոր թեքութիւն, վորի
մասին ասված է, իսկ ուղղահայաց պատերը պետք է
ամբացնել նեցուկներով:

2. Աղյուսը, քարը և այլ ծանր մատերիալը
պետք է դարսել փոսի յեզրից վորքան կարելի լի հե-
ռու, վորպէսզի գրունտը մատերիալների ծանրությու-
նից վայր չգա:

3. 1,5 մետրից ավելի խորություն ունեցող փո-
սից հողը դուրս գցելիս հողը պետք է հեռացնել փոսի
յեզրից, վորպէսզի նորից հետ չթափվի:

4. Արգելվում է վեր անել հողի շերտերը տակը
փորելով, վորովհետև շերտը կարող է պոկվել մայր
գրունտից և թափվելով խեղվածք պատճառել ցածում
աշխատող բանվորներին:

5. Հաճախ խեղվածք է պատահում սեփական
ինստրումենտից: Վնասվածքները կանխելու համար
անհրաժեշտ է հաճախ նայել ինստրումենտը, և հա-
մողվել վոր նա սարքին է: Հարվածող ինստրումենտ-
ների, որինակ քլունդների, կացինների և կոտանների
կոթերը անհրաժեշտ է շինել ամուր և առաձգական
փայտից (կեչից, սնձենուց և այլն): Կոթը պետք է
հապցնել կանոնալոր և հուսալի, վորպէսզի աշխատան-
քի ժամանակ ինստրումենտը դուրս չթռչի:

Հողափորի կվալիֆիկացիան

Յածը կվալիֆիկացիայի փորողը պետք է կարողանա գործածել այնպիսի ինստրումենտներ, ինչպես են թին, լինգը, մի ծալբանի քլունգը, մոկոշը: Նա պիտի կարողանա այս բոլոր աշխատանքները կանոնավոր կատարել: Դրա համար նա պիտի ունենա հարկավոր սովորություններ և իմանա գործիքներ բանեցնելու կանոնավոր յեղանակները: Դրա համար հարկավոր ստաֆն է, մոտավորապես, մեկ շինարարական սեղոն:

Բարձր կվալիֆիկացիայի հողափորը, դրանից բացի, պետք է կարողանա չափումներ կատարել և գործածել մի քանի այլ գործիքներ, ինչպես են հարթափայտ յցը, բեյկան, լեկալը և տորադիտները: Նա պիտի կարողանա կատարել աշխատանքները տասնապետի տված նշանակումներով, պիտի ունենա զարգացման աչքաչափ, և աշխատանքի մեջ կարողանա կիրառել կատարելագործված և բարդ ձևեր:

Մի քանի աշխատանքներ, որինակ, պլանիրովկան, վորոշ չափերի առուհերի և տրված թեքության հատակի փորելը, սառած և հեղուկացած գրունտներում աշխատելը կատարվում է բարձր կվալիֆիկացիայի փորողների ձեռքով: Դրա համար հարկավոր ստաֆն է, մոտավորապես 4 շինարարական սեղոն:

Լ Բ Ա Յ Ո Ւ Մ

Լ Ը Ղ Յ Ե Վ Ա Շ Խ Ա Տ Ա Ն Ք Ն Ե Ը Ն Բ Ա Ն Ո Ւ Մ

Լըղ կոչվում է այն գրունտը, վոր կազմված է չափազանց մտնը ավազից (տիղմի խառնուրդով, յերբեմն ել փոքր քանակությամբ կավի խառնուրդով):

Լըղը խիստ հազեցած է լինում ջրով: Ավազոտ գրունտը ջրից կշտացած է լինում սովորաբար այն դեպքում, յերբ ավազը պառկած է լինում ջուր չանցկացնող շերտից վերև:

Լըղը մեծ ձևուցություն ունի, այդպես որինակ, լըղի մեջ խրած թին կարճ ժամանակից հետո դժվար է լինում սիջից դուրս քաշել:

Այդպիսի գրունտներում աշխատանք կատարելը շատ դժվար է: Լըղի մեջ փորած փոսը շատ արագ է լցվում նույն լըղով:

Խորը առուներ, որինակի համար, ջրանցքի առուները փորելիս, յերբ հանդիպում են լըղի, ստիպված են լինում յերբեմն արհեստական կերպով գրունտային ջրերի մակարդակը ցածրացնել: Դրա համար

1. Այս լրացումն տպվում է համաձայն այն բանվորների ցանկության, վորոնց կորդացված է այս գրքույկը նախ քան տպելը:

այն ջրին, վորը հագեցրել և ավազոտ գրունտը, ճանապարհ են տալիս, վոր իջնի ցածում գտնվող ջուր չանկցացնող շերտերը, վորի շնորհիվ գրունտը վորոշ չափով չորանում է: Դա հաջողվում է գլուխ բերել նրա շնորհիվ, վոր ջուր չանցկացնող շերտի մեջ շինում են խողովակաձև ջրհաններ, վորոնք միացվում են իրար հետ

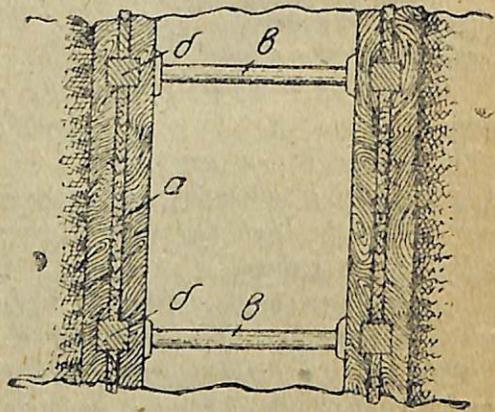
Նկ. 57. Շպունաներ

և ատանշները շինվում են 2 կողմումս ել, և արանքներ պետք է չունենան, և ամբացվում են գերաններից շինված նեցուկներով: Շպունատաների տախտակները պիտի լինեն 50-100 մմ. հաստության:

Նրանցից մեկի ծայրը, վոր հագնում է մյուսի մեջ, լինում է ուղղանկյուն կամ ունենում է եռանկյան ձև:

Մյւ ծայրը, վոր հագնում է մյուս տախտակի մեջ, անվանենք կարճ Ուղղանկյան կարը (նկ. 57ա) ավելի հուսալի չէ, միայն

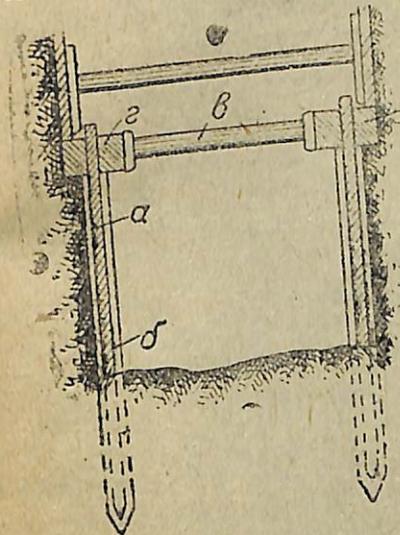
ջուր ծծող խողովակներով: Իսկ ավելի պարզ միջոցն այն է, վոր ցածի շերտը պատնեշում են աղուչյներով (շպունաներով) իրար կցվող տախտակներով.

Նկ. 58. Շպունտային պատը՝ պլանում

թի տախտակները պիտի հասա լինեն: Ինչ պատասխանատու զեպքերում անում են յեռանկյունաձև կար: Շպունտային տախտակների ցածի ծայրերը սրում են: Նրանց տնկելը կատարվում է առանձին մի գործիքով, վոր կոչվում է ցցահար և վորը գտնվում է ուղղութուն տվող մի հատուկ շրջանակի մեջ:

Շպունտային պատի ընդհանուր տեսքը լրդի մեջ կարելի չէ տեսնել 58 և 59-րդ նկարներից, ուր 2-շպունտային տախտակներն են, 6-շպունտային ցցերն են

ոսկրական գրունտ
լրդ (գինա)

Նկ. 59. Շպունային պատի ուղղահայաց կարվածքը (սլուներ, վորոնց մեջ հագնում են տախտակների ծայրերը 1, B-լայնական նեցուկներն են, Ե-ուղղութուն տվող շրջանակն է (նկ. 59): 59-րդ նկարում ցածի մասը պատկերացնում է

շարունտային պատերը, իսկ վերևի մասը պատկերացնում է սովորական ամրացումն տախտակներից:

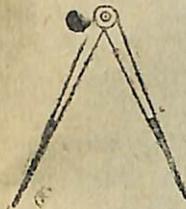
Լըղը հանում են թիակներով և մոկոշներով (տես «Հեղուկացած գրունտների մասին» գլուխը): Աշխատանքն արագացնելու համար կարելի չե ոգտվել դիաֆրագմա ունեցող ջրմուղ մեքենայով, վորը ծծում է և ուժով դուրս է մղում հեղուկացած ավազը. այնպես, ինչպես այդ անում է սովորական ջրմուղ մեքենան:

Լըղում կատարվող աշխատանքների համար կարելի չե ոգտվել № 14 աղյուսակի նորմաներով (վոր տրված է հեղուկացած ավազոտ գրունտեր վորտեղու համար):

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

Շրջանի մասին

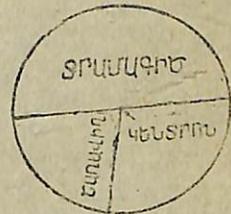
Կարկիներ մի գործիք է, վոր կազմված է 2 վորտերից (պատկեր 1): Վորտերից մեկը վերջանում է սուր ծայրով, իսկ մյուսը՝ կամ սուր ծայրով, կամ մատիտով, կամ այլ գրող սարքով:

Յեթե կարկիների սուր ծայրը խրենք մակերևույթի (թղթի, տախտակի և այլն) վորտե կետում, իսկ կարկիների մյուս (մատիտ ունեցող) ծայրը քսելով շարժենք մակերևույթի վրայով, կստացվի մի կոտ գիծ, վոր կոչվում է շրջանագիծ. շրջանագծով սահմանափակված պատկերը կոչվում է շրջան: Այն կետը, ուր հենված էր կարկիների սուր ծայրը, կոչվում է կենտրոն (պատկեր 2):

Յեթե շրջանագծի կենտրոնը ուղիղ գծով միացնենք շրջանագծի վորտե կետի հետ, ուղիղի այդ հատվածը կոչվում է շառավիղ: Միևնույն շրջանի բոլոր շառավիղներն իրար հավասար են:

Յեթե կենտրոնով մի ուղիղ գիծ անենք շրջանագծի մի կետից դեպի մյուս կետը, գիծ տանենք շրջանագծի մի կետից դեպի մյուս կետը,

ուղիղի այդ հատվածը կոչվում է սրամագիծ: Տրամագծի չերկարութունը հավասար է 2 շառավիղի:

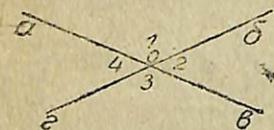
Վորպեսզի ստանանք շրջանագծի չերկարութունը, պետք է տրամագծի չերկարութունը բազմապատկենք $3^{1/7}$ -ով (ավելի ճիշտը՝ 3,14-ով): Որինակ, յեթե շառավիղը հավասար է $3^{1/2}$ մ., ուրեմն տրամագիծը հավասար է $3^{1/2} \times 2 = 7$ մ., շրջանագիծը հավասար կլինի $3^{1/2} \times 7 = 22$ մ.:

Վորպեսզի ստանանք շրջանի մակերեսը, պետք է շառավիղի չերկարութունը բազմապատկել ինքն իրենով և ստացած թիվը բազմապատկել $3^{1/7}$ -ով (ավելի ճիշտը՝ 3,14-ով): Որինակ, յեթե շառավիղը հավասար է 7 սմ., շրջանի մակերեսը հավասար կլինի $(7 \times 7) \times 3^{1/2} = 49 \times 3^{1/2} = 154$ քառ. սմ.

Շրջանագիծը կարելի չէ գծել առանց կարկինի չել (մեխի, թելի և մատիտի ոգնությամբ): Թելի չերկարութունը հավասար կլինի շառավիղին:

Աճկյուններ չել նրանց չափումն

2 ուղիղ գծեր $a\delta$ և $\Gamma\delta$, վոր հատվում են մի կետում (պատկ. 3), իրար հետ կազմում են 4 անկյուն՝ 1, 2, 3 և 4:

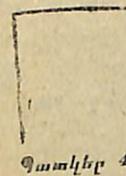
Պատկեր 3.

Այդ գծերի հատման կետը կոչվում է այդ անկյունների գագաթ, իսկ ուղիղները՝ անկյունների կողմեր: Ուրեմն № 3 պատկերի վրա նշանակած 0 կետը բոլոր 4 անկյունների ընդհանուր գագաթն է, իսկ $a\delta$, $\Gamma\delta$ և $\Gamma\delta$ հատվածները—նրանց կողմերն են:

Անկյունը դրում են 3 տառով, վորոնք ցույց են

տալիս գագաթը և կողմերի ծայրերը: Գագաթը ցույց տվող տառը դրվում է մեջտեղում: Ուրեմն $a\delta\beta$ ցույց է տալիս 1 անկյունը, $\delta\alpha\beta$ —2-րդը և այլն:

Յեթե անկյան մի կողմը պտտենք գագաթի շուրջը մոտեցնելով մյուս կողմին, անկյունը կփոքրանա: Իսկ յեթե պտտենք հակառակ ուղղությամբ, անկյունը կմեծանա:

Յեթե oa կողմը պտտելիս կանգ առնենք այնպես, վոր ստացվի $a\delta\beta$ անկյունը (պատկ. 4), այդ անկյունը կոչում են ուղիղ անկյուն, վորի 2 կողմերը ուղղահայաց են մեկը մյուսին:

Այն անկյունը, վոր ավելի մեծ է քան ուղիղ անկյունը, կոչվում է բուր, իսկ այն անկյունը, վորը ուղիղ անկյունից փոքր է, կոչվում է սուր (պատկեր 5 և 6):

Կարկինի սուր ծայրը գնենք վերը ցույց տված անկյունների գագաթում, գծենք մի շրջան (պատկեր 7): Շրջանագծի 4 մասերը,

Պատկեր 5

Պատկեր 6.

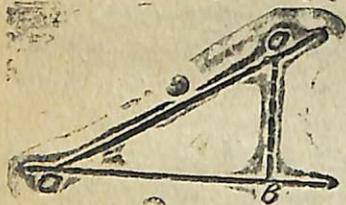
Պատկեր 7.

միջև, իրարից վոր ընկած են անկյունների կողմ միջև, իրարից տարբերվում են ($a\delta$ փոքր է - րջ): Անկյուններն էլ տարբեր են (անկյուն $a\delta\beta$ փոքր է $a\alpha\Gamma$ անկյունից): Յեթե շրջանագիծը բաժանենք 360 հավասար մասերի, ամեն մի մասը կկոչվի աստիճան:

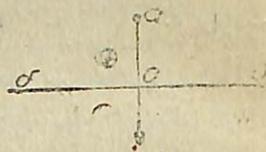
Վերջնենք այդ փոքրիկ մասնիկը և նրա ծայրերը միացնենք կենտրոնի հետ: Մտացած անկյունը կոչվում է մեկ աստիճանի անկյուն: Անկյունը կարող է լինել մեկ, չերկու, տասը և այլ աստիճանի: Որինակ՝ 12⁰ նշանակում է «12 աստիճանի անկյուն»:

աՃ գիծը (պատկ. 8), վոր հորիզոնական աՃ գծի հետ կազմում է վորևե անկյուն, կոչվում է քեֆ:

Այդպիսի գծի թեքութունը չափվում է ճաՅ անկյունով: Վորքան վոր թեք գծի և հորիզոնական

Պատկեր 8.

Պատկեր 9.

գծի կազմած անկյունը մեծ լինի, այնքան աՃ գծի թեքութունը մեծ է (դիք է):

Պատկերացնենք մեզ, վոր a կետից (նկ. 8) պծել ենք մի շրջանագիծ: Այդ դեպքում աՃ գծի թեքության մեծութունը կչափվի այն աստիճանների թվով, վորոնք պարունակվում են ճաՅ անկյան կողմերի մեջ դանվող աղեղում (շրջանագծի վորևե մասը կոչվում է աղեղ): Որինակ՝ 25⁰ շրջանագիծը այդ մասը պարունակում է 25⁰, ասում են անկյունը հավասար է 25⁰ կամ աՃ ուղիղը թեքված է հորիզոնական 25 աստիճանով:

Յեթե մեր ձեռքում բռնենք այն թելի ծայրը, վորի մյուս ծայրում կախած է փոքրի ծանրութուն, թելը կձգվի և կընդունի ուղղաձիգ դրություն:

Յեթե o կետով (պատկ. 9), ա շր մի ուղիղ այնպես, վոր աՅԵ և աՅԾ ա շր մի ուղիղ ճԵ գիծը կոչվում է հորիզոնական:

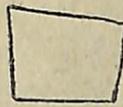
Պատկերների յեկ մարմինների մասին

Ինչպիսի պատկերներ և մարմիններ կան, կարելի չե տեսնել հետևյալ նկարներից:

1. Պատկերներ
  - ա) Անկյունն պատկերներ (անհավասար կողմերով) (պատկ. 10 — 13):

Պատկ. 10. Յոսանկյուն.

Պատկ. 11. Բառանկյուն.

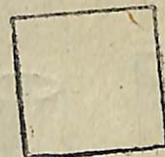
Պատկ. 12. Հնդանկյուն.

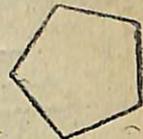
Պատկ. 13. Վեցանկյուն.

Պատկ. 14. Կանոնավոր յեռանկյուն.

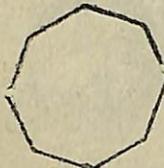
Պատկ. 15. Բառակուսի (կողմերը հավասար են, անկյուններն ուղիղ են)

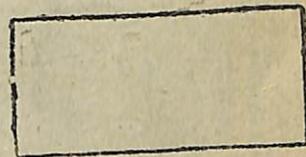
Պատկ. 16. Կանոնավոր հնդանկյուն.

Պատկ. 17. Կանոնավոր վեցանկյուն.

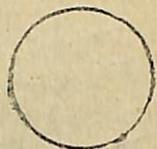
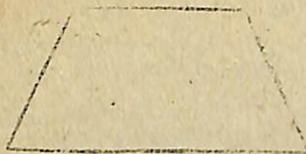
Պատկ. 18. Կանոնավոր ութանկյուն.

Պատկ. 19. Ուղղանկյուն (բոլոր անկյունները ուղիղ են Իիմացի կողմերը դույզգույշ իբար հավասար են)

Կանոնավոր պատկերներ (հավասար կողմերով) (պատկ. 14 — 18):

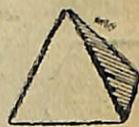
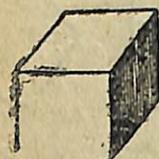
գ) Պատկերներ, վորոնք հաճախ են պատահում զարժնականում:

Պատկ. 20. Տրապեց. (հիմքերն
կրար դուգանոն են)

Պատկ. 21.
Շրջան

2. Մարմիններ (պատկ. 22 — 28). Յեթի վորեն մարմնի մասին խոսելիս, մենք ի նկատի չենք առնում միմիայն նրա ձևը, այդ մարմինը կոչվում է լերկրա-չափական մարմին:

Պատկ. 26. Պրիզմաներ
կամ հատվածակողմեր

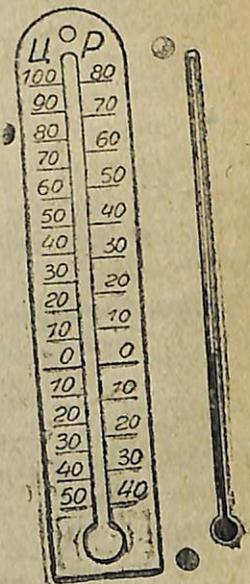
Պատկ. 27.
Գունդ

Պատկ. 28.
Պիրամիդ կամ
բուրգ (հիմքը կամ
յնուանկյուն է, կամ
բառանկյուն կամ
բազմանկյուն)

Տեսպետարա (բարխառնություն) յեվ քա-
չափումն

Մեր ձեռքը վորեն մարմնի դիպցնելիս կամ վորեն հեղուկի մեջ մացնելիս զգում ենք տաքություն կամ սառնություն: Այդպիսով մենք կարող ենք վորոշել առարկայի կամ հեղուկի ինչպես սառն է, տեմպերատուրան: Տեսպետարան ճիշտ վորոշելու հա-

մար գործ են ածում ջերմաչափ (պատկ. 29): Նա կազմված է պակի խողովակից, վորի ներքևի ծայրը գնդաձև է. խողովակի մեջ հեղուկ է երած (սնդիկ կամ ներկած սպիրտ և այլն): Կամ անմիջապես ապակու վրա, կամ այն փայտի վրա, վորին ամրացրած է ջերմաչափը, արված են բաժանումներ գծիկներով: Ամեն բաժանումը կոչվում է աստիճան: Սովորաբար գործ են ածում Յելսիուսի ջերմաչափ: Յելսիուս բառը նշանակում են մեկ աստիճ. C:

Յեթի ջերմաչափն ընկղմենք հեղուկի կամ գազի մեջ, կամ կպցընենք վորեն (տաք կամ սառը) առարկայի, հեղուկը խողովակում կսկսի կամ բարձ բանա կամ ցածրանալ, մինչև վոր կկանգնի վորեն բաժանման վրա: Յեթի բաժանումների թիվը համարենք 0-ից կտանանք աստիճանների թիվը: Յեթի հեղուկի ծայ-

Պատկ. 29. Ջերմաչափ

ըը գտնվում է զբոյից վերև, աստիճանների թիվը
ցույց է տալիս Չերմուխյան աստիճանները: Կեթն զբո-
յից ցածր է, — ցրտության աստիճանները: Փոխանակ
զրեյու «Չերմուխյան, ցրտության, զբոյից բարձր,
զբոյից ցածր» — առաջին դեպքում դնում են պլյուս
(+), յերկրորդ դեպքում՝ մինուս (—). աստիճան գրե-
լու փոխարեն թվից աջ վերևում գրում են 0: Որի-
նակ՝ + 11° C նշանակում է «11 աստիճան Չերմու-
թյուն Ցելսիուսի Չերմաչափով»:

Ցելսիուսի գրո աստիճանը ցույց է տալիս սառ-
չող (սառուց դարձող) ջրի համ հալվող սառուցի տեմ-
պերատուրան, իսկ Ցելսիուսի 100 աստիճանը — յեռա-
ցող ջրի տեմպերատուրան: Կա նաև Բեամլուքի Չերմա-
չափ: Նա Ցելսիուսի Չերմաչափից տարբերվում է նրա-
նով, վոր նրա վրա 80 գրած է այն տեղում, վորտեղ
Ցելսիուսի Չերմաչափի վրա գրած է 100: Հեռեապես
յեռացող ջրի տեմպերատուրան ըստ Բեամլուքի պետք
է ցույց տալ այսպես՝ + 80° R:

Տոկոսների մասին

Վերցնենք վորևէ թիվ. այդ թվի մի տոկոսը կլի-
նի նրա մի հարյուրերորդ մասը: Որինակ, 300-ի մի
տոկոսը կլինի 3: Տված թվի 10, 15 և այլն տոկոսն
իմանալու համար, պետք է վորոշել նրա մի տոկոսը
և ստացված թիվը բազմապատկել պահանջվող տոկոս-
ների թվով: Որինակ, ուզում ենք գտնել 600-ի 5 տո-
կոսը: 600-ի մի տոկոսը կազմում է 6, իսկ հինգ տո-
կոսը կլինի $6 \times 5 = 30$:

Հեռեապես, 12% կարգացվում է, ասաներկու
տոկոս:

ՉԱՓԵՐԻ ԿՐՃԱՏ ՆՇՄ.ՆՄ.ԿՈՒՄՆԵՐԸ

մ	մետր
սմ	սանտիմետր
մմ	միլիմետր
բ. մ	բառակուսի մետր
բ. սմ	» սանտիմետր
խ. մ	խորանարդ մետր
խ. սմ	» սանտիմետր
դ	գրամ
կգ	կիլոգրամ
.	լիտր

Բ Ա Ռ Ա Ր Ա Ն

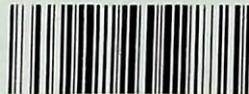
Ազույց	— шпунт
Առափ	— берм
Արգելակ	— тормоз
Գլորող	— каталь
Դիք	— крутой
Թափոնք	— мусор
Լըղ կամ զինա	— пливун
Լիցք	— насыпь
Կամրջակ	— подмости
Կանգնակ	— стойка
Կոթուն	— ковалерка
Կոպիճ	— гравий

Կուր—բադյա—бадьа
 Հարթացուց—уровень
 Հողկռճիչ—հողճան—землечерпалка
 Հեղկռթյուն—заложение
 Հերձաքար—сланец
 Զգորդ—крючник
 Զեռնասալակ—тачка
 Զալտքար—галька
 Մամուռ—плавун, мох
 Մոկոչ—կոճիչ—черпак
 Ֆերեսք (ճանապարհի)—полотно
 Նեցուկ—հենարան—պահանգ—распорка
 Նիգ—լինդ—лом
 Նշանաձողումն—провешивание
 Շեղ—откос
 Ուղղորդ—отвес
 Պատդարակ—носилки
 Պարազ ընթացք—холостой ход
 Պարարտ կալ—жирная глина
 Պեղան—котлован
 Մնձհնի—рябина
 Վարեջք—спуск
 Վերելք—под'ем
 Վոլորան—ворот
 Տարադիտ—визирка
 Տարողություն—вместимость
 Տոփանկի—трамбовать
 Փայլար—слюда
 Փխրուհացում—փռրիոչացում—разрыхление

1. Ընդհանուր գաղափար հողային աշխատանքներին մասին	62
2. Գրունտների մասին	
3. Փորելն առանց նախապես փորփոշացնելու	
4. Փորելը նախապես փորփոշացնելուց հետո	35
5. Գրունտների տեղափոխումն	43
6. Շեղերը և հողի պատերի ամրացնելը	
7. Պլանիլրովկայի աշխատանքները (հարթացնելը և տափանկելը	46
8. Պեղաններ փորելու աշխատանքը	59
9. Փոսեր փորելու աշխատանքը	62
10. Լիրք կառուցելու աշխատանքներ	65
11. Հեղուկացած գրունտների մշակումն	70
12. Զրթափումն	78
13. Ապտաժային գրունտներ	85
14. Հողային աշխատանքների չափումներն ու հաշվումները	85
15. Մեքենայացման մասին	90
16. Լրացուցիչ տեղեկություններ	94
17. Լրացումն	99
18. Հավելված	103
19. Բառարան	111

«Ազգային գրադարան

NL0299798

ԳԻՆԸ 25 ԿՈՊ. (4 Ը)

28.549

Инж. инж. МАРОЗОВ и МКРЧАНЦ
ЧТО ДОЛЖЕН ЗНАТЬ ЗЕМЛЕКОП

Госиздат ССР Армении
Эривань—1931